

3^e jaargang, no. 5
Mei 2024

ogeroop

In deze uitgave:

- Lessen van de aartsvaders (4): Izaäk (1)
- De gezonde leer (11): Geestesdoop (3)
- Wandelen door het Oude Testament (16)
- Brief aan de Kolossenzen (8-slot)
- Verenig mijn hart (5a)
- Leer Hem kennen (10): Het geloof
- Boek: De ogen van Ette

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Van de redactie: Innerlijke genezing - een getuigenis (1)
- 2 Wat leer je van het verhaal van Isaäk? (1) - Toon van den Hoorn
- 5 De gezonde leer (11) - Geestesdoop (3) - Jildert de Boer
- 7 Wandelen door het Oude Testament (16) - Cees Visser
- 12 Liederen om te luisteren - Henk Verbeek
- 12 'Goud (als) Vanouds...' - mp3's van A. van den Brink Voor den Dag en Jaap Visser
- 13 De brief van Paulus aan de Kolossenzen (8-slot) - J.E. v.d. Brink
- 15 Verenig mijn hart (5a): Eén zijn in dienen - Henk Lijzenga
- 17 Leer Hem kennen (10): Het geloof - Christiana van de Velde
- 19 Gedicht: Een nieuwe morgen...voor jou! - Hanny Laurita
- 19 Autobiografie Carla de Beer: De ogen van Ette – Redactie; Ab en Corine van Ommen
- 20 Algemene info en colofon

VAN DE REDACTIE

Innerlijke genezing - een getuigenis (1)

Ditmaal en de volgende keren iets uit een crisisperiode in ons leven, al ligt die inmiddels ver achter ons.

In het proces dat wij besloten de 'Noorse broeders' (1994-begin 1996) te gaan verlaten was ik vaak in persoonlijke nood. Het had veel impact op ons leven, want wij waren sinds het begin van de jaren 80 van de vorige eeuw met deze groepering hecht verbonden.

Het betreft hier een heiligingsbeweging die rond 1900 in Noorwegen is ontstaan, die tegenwoordig Brunstad Christian Church (BCC) heet (wereldwijd zo'n 25.000 mensen) en in ons land eerst CGN (Christelijke Gemeente Nederland) en sinds 2022 BCC Nederland (met ongeveer 1900 leden).

Allerlei verschijnselen (onder andere het emotionele, schreeuwerige bidden, waarin ook andere elementen mee resoneerden, dan vanuit de Geest van God) in het 'vreemde vuur' van de opwekking in die kring (1992-1994) brachten mij en mijn vrouw in 1994 en 1995 tot nadenken en bezinning op deze gemeente. Ik kreeg ook steeds meer moeite met het in deze geloofsgemeenschap heersende Gods- en mensbeeld.

Dit betekende vooral nagaan of wij ons daar nog helemaal thuis kon voelen en of wij daar moest blijven met ons gezin. Ik beseftte dat er veel goede dingen en zegeningen waren, die we in deze geloofsgemeenschap de jaren door hadden gesmaakt, maar er groeide steeds meer weerzin tegen de *exclusieve in- en opstelling die duidelijke sektarische trekken heeft*. Het was een crisistijd: zullen we blijven, of zullen we weggaan? Ik voelde me soms als het ware van binnen uit elkaar gescheurd...

Vanaf 1994 begonnen we - toen nog - cassettes te betrekken uit de volle evangeliegemeente Den Haag. De zuster daar die de infotheek beheert, heeft ons enorm geholpen door in te gaan op al onze vragen. Op elke vraag antwoordde zij zowel persoonlijk als met een cassette die op de vraag inging. Voorzichtig gingen we - aanvankelijk 1x per maand - de volle evangelie gemeente Amersfoort bezoeken en namen deel aan een volle evangelie weekend op Urk.

Hoewel ik mij zeer moeilijk los kon maken van deze broederschap en mij dit in een enorme, hartverscheurende gewetensnood bracht, besloten mijn vrouw en ik ons in januari 1996 terug te trekken uit de gemeenschap met de 'Noren' die we hier hadden zien ontwikkelen. Onze acht kinderen varieerden bij ons 'uitstappen' begin 1996 qua leeftijd van 17 tot 2 jaar.

We hadden deze gemeenschap mee helpen opbouwen, eerst als gemeente bij ons thuis (met ondersteuning door twee broeders uit de 'Noorse broeders' uit Terwolde) en later in een zaaltje in Harderwijk e.o. vanaf het midden van 1984. Daarvoor waren we al vanaf 1981 betrokken bij deze geloofsgemeenschap. We hadden er kennis mee gemaakt door een artikel in dat jaar in het Reformatorisch Dagblad onder de titel: Ex-Chr. Geref. predikant W.J. van der Linden: *'Noorse broeders willen terug naar eerste christengemeente.'*

In de (Noorse) broederschap was er in de loop der jaren vertrouwen en krediet gegroeid wat betreft mijn leiding geven aan de kleine gemeente Harderwijk/Hierden. Toen ik meende de gemeenschap te moeten verlaten, daalde het vertrouwen naar nul of zelfs onder nul. We werden daarna veelal genegeerd. Dat deed ongelofelijk pijn. Na bijna vijftien jaar doet scheiden lijden... *(wordt vervolgd)*.

WAT LEER JE VAN HET VERHAAL VAN ISAÄK? (1)

Lessen van de aartsvaders toegepast voor je eigen leven (4)

Naar de boodschap van 22-10-2023 in VEG 'De Ark' te Alphen a/d Rijn

Door Toon van den Hoorn

Genesis 21:1-7; Gen. 24:62-67

Inleidend

We hebben drie keer over Abraham gesproken en nu gaan we eens kijken wat er daarna gebeurt in de Bijbel. Dus dan gaan we naar Isaäk toe, twee keer ga ik over Isaäk spreken.

Aartsvaders en aartsmoeders

Maar eerst even dit: Sara en Rebekka zijn heel belangrijke vrouwen in de Bijbel, omdat ze het leven doorgeven. Zij baren de aartsvaders. Dus die aartsvaders kunnen zeggen wat ze willen, maar zij worden gebaard door Sara en Rebekka. En hoe noem je deze vrouwen dus? Aartsmoeders.

Onvruchtbaarheid wordt bewerkt door satan

En heel opvallend is: ze zijn onvruchtbaar die vrouwen. Ik geloof niet van de aanvang af. Zo werkt het niet. Ik geloof: dat bewerkt satan, want hij bewerkt onvruchtbaarheid, hij wil niet dat er een volk komt voor God. Hij wil ieder mens onvruchtbaar maken en onvruchtbaar houden. Dus zoals je hier zit, satan wil niets liever dan dat jij onvruchtbaar wordt of blijft. Geestelijk onvruchtbaar. *'Het lukt me maar niet om'...* *'Het zal wel aan mij liggen, maar ik...'* Daar hoor je satan. Want die wil niet dat er een gemeente komt voor God. Die wil niet dat jij met alles wat in je is hiervoor gaat. Al die slagen om die geestelijke arm, dan komt er niet veel uit de mouwen. Satan verleidt mensen. Hij slaat de sterren van de hemel, kijkt maar naar Openbaring, en hij slaat ze naar de aarde (Openb. 12:4).

Bezig op aarde of bezig in de hemel?

En weet je wat het gevolg is? Dat mensen zich bezighouden met aardse dingen, zich bezighouden met de gemeente op aarde. En wat zouden ze moeten doen? Zich bezighouden

met de gemeente in de hemel, die gaan bouwen onder leiding van Jezus, die zegt: kom maar, kom maar verder, in heilige Geest. Want vanuit de hemelse gemeente komen Gods zonen openbaar. En als je in een gemeente, wat ze ook boven een gemeente hebben staan, gericht bent op aardse zaken dan blijf je geestelijk onvruchtbaar.

Nu naar het verhaal van Isaäk. Genesis 21: 1-7 (NBV):

De Heer bezoekt Sara zoals hij gezegd heeft. En de Heer doet aan Sara zoals hij gesproken heeft (paralellisme). En Sara wordt zwanger en ze baart Abraham een zoon in zijn ouderdom op de bestemde tijd waarvan God tot hem gesproken heeft. En Abraham noemt zijn zoon die aan hem geboren is, die Sara hem gebaard heeft, Isaäk.

Negatief of positief interpreteren

Let op, hoe ik het vertaal. De Heer bezoekt Sara zoals hij gezegd heeft. Er staat een Hebreeuws werkwoord *paqad*, dat betekent monstren. Zoals je matrozen meenam in een schip en ze monsterde. Kijken dus hoe het ervoor staat. Hoe het er bijvoorbeeld voorstaat in iemands leven, in jouw leven. Je komt dit woord in de hele Bijbel tegen. De negatieve interpretatie is vaak: oordelen. God komt langs en zal jou oordelen. Pas op, vinger omhoog... En dan moet je dus oppassen voor Gods oordeel...

Vruchtbaar worden en een zoon baren

De Heer ziet dus om naar Sara en Hij kijkt hoe het ervoor staat in haar leven. En daar sluit Hij bij aan. Hij sluit aan bij het geloof van Sara. Bij het geloof *'ik word vruchtbaar, ik zal een zoon baren'*. Mooi hè? Dat is niet over één nacht ijs gegaan, dat heeft even geduurd. Ze had erom gelachen toen. De Heer kijkt vandaag om naar jou zoals je hier zit. Hij sluit bij jou aan. Bij jouw geloof in wat Hij jou belooft, bij jouw verwachting: *ik word vruchtbaar, ik zal een zoon een baren, ik zal zoonsleven ontwikkelen dankzij de Heer*. En weet je, de Heer staat voor wat Hij zegt. De Heer staat voor wat Hij belooft. Maar dat gaat niet altijd op een vanzelfsprekende manier, zo ging het ook niet bij Sara. Hij doet aan Sara zoals Hij gesproken heeft.

Wij zijn onderweg om zoonschap te baren

Wat heeft Hij beloofd, wat heeft Hij gesproken? Jij zal een zoon baren. Wat belooft de Heer aan jou en aan mij? Zoonschap. Dus daar mag je best in geloof mee bezig zijn. Jij zult een zoon baren in je leven als jij leeft naar Mijn wil. En dan is het niet: hoe je het ook doet, zoek het maar uit. Nee, dan is het zoals de Heer het je laat zien, Hij doet het voor. Als je het zoekt, zul het zien en je zult het vinden.

Gods kracht voor het menselijk onmogelijke

En Sara wordt zwanger en ze baart Abraham een zoon in zijn ouderdom op de bestemde tijd waarvan God tot hem

gesproken heeft. In Hebrëen 11:11 lezen we hierover: *in geloof heeft zelfs Sara kracht ontvangen voor het voortbrengen van een nazaat, ook voorbij het tijdstip van de jeugdige bloei*. Het kon dus eigenlijk niet meer gebeuren. Abraham zag ook dat het 'verstorven' was bij hem, het lukt hem niet meer, even plat gezegd. Dat staat hier. Daar zij Hem die de belofte verkondigde, geloofwaardig achtte. Dat gaat hierover heen, wat niet meer lukte. Vind je het niet prachtig?

Het lijkt dus onmogelijk. Lachwekkend. Op zo'n leeftijd, 100 was Abraham en 101 als Isaäk geboren wordt. Op zo'n leeftijd als je onvruchtbaar bent, dan verwacht je toch niet dat dit nog mogelijk is? In je ouderdom.

Wat verwacht ik in mijn leven als het onvruchtbaar lijkt?

Dat kom je ook tegen in je eigen leven. Ik heb het nu niet over het natuurlijke, dat je zegt: ik ben 80 en ik kan nog. Je staat in je eigen leven soms voor onmogelijkheden. Je leven lijkt soms op een bepaald gebied onvruchtbaar. En ga dan naar binnen bij jezelf. Heel simpel, wat denk ik nu hierover? Wat geloof ik zelf? Wat verwacht ik nu hiervoor in mijn leven? Je kunt het zelf invullen. Kan misschien toch op het geloof van de Heer en op mijn geloof, het onmogelijke mogelijk worden? Heer, ik geloof wat U zegt, ik kan leven voortbrengen dat niet meer verdwijnt. Geef me daarvoor meer van uw Geest, meer van uw kracht!

Waar gaat het heen met de gemeente?

Dat geldt ook voor ons gemeente-zijn met elkaar. Daar kun je van alles van zeggen. Waar moet dat heen? Weet je niet meer waar het heen gaat met de gemeente zou je kunnen vragen. *De Heer geeft onze gemeente Zijn beloften*. Ook al worden ze tegengesproken. Soms in een onbewaakt ogenblik misschien door jezelf. Ik vraag je: *acht jij Hem die de belofte verkondigt aan ons, geloofwaardig?*

Ervaar Gods genade, Gods mogelijkheden in de gemeente

De Zoon die aan hem geboren is. Dat is nogal wat als je dat leest. Weet je wat er niet staat? Er staat niet: de zoon die hij verwekt heeft. In de wereld gaat het om verwekken, geboren worden en dood gaan. Maar voor ons gaat het om Gods genade. Voor ons gaat het om Gods mogelijkheden, om Gods leven en de oproep is: laat dit gebeuren aan jou! En als het verder gaat, komt het in jou en krijgt het gestalte in je leven. Daar is de Heer bij. Ga Gods genade ervaren in onze gemeente.

Wat betekent de naam Isaäk?

En Abraham noemt zijn zoon, die aan hem geboren is, Isaäk. Waarom deze naam en wat betekent het? Een verklaarder, niet de eerste de beste in Nederland, die schrijft: "Die Isaäk dat wordt het lachertje van de familie. Het lachertje onder de aartsvaders." Een andere verklaarder, die ook goed

gelezen heeft: “hij is een knuffelaar, hij houdt alleen maar knuffelen.” Maar wie geeft hem eigenlijk zijn naam? Hier staat Abraham. Genesis 17:19: **Maar God zei: ‘Nee, je vrouw Sara zal je een zoon baren, die je Isaäk moet noemen, en met hém zal ik mijn verbond voortzetten.**

Of hij nou een beetje halfslachtig is, of hij een beperking heeft, God zegt: met hém zet ik mijn verbond voort. Daarom, als je het goed leest, heb ik het idee, dat het bij Isaäk niet allemaal op rolletjes loopt. Isaäk betekent voor mij: *hij zal lachen* inderdaad.

Het onmogelijke voor jou wordt mogelijk

Het onmogelijke wordt mogelijk en dan lacht Sara vol vreugde. Het onmogelijk wordt dus mogelijk voor jou. En dan staat er niet morgen een nieuwe BMW voor je deur, het gaat over geestelijke zaken. Het onmogelijke wordt mogelijk voor jou als jij gelooft in de Heer die jou leven geeft, die jou draagt door het woord van zijn kracht, zeg de Hebreeënschrijver.

Isaäk: wat is dat eigenlijk voor iemand, wat maakt hij mee?

Het is toch traumatisch als je vader je aan God wil offeren? De rabbijnen zeggen: weet je wie Abraham aanzet om zijn zoon te offeren? Dat doet satan. En samen zijn zij drie dagen onderweg naar Moria, en dan pas vraagt Isaäk naar het offerdier dat ze niet bij zich hebben. Daarna spreken zij in de Bijbel niet meer met elkaar. Isaäk is dan 30-33 jaar volgens oude bronnen. Wat gebeurt hier? Wat is hij gehoorzaam! Je kan ook te gehoorzaam zijn. Gelukkig komt er een engel tussenbeiden en dan gaan Abraham's ogen open. *Moria betekent ‘zien’, op die berg gaat hij zien.* En Abraham ziet een ram in de struiken. Hij offert deze, zoals men later in de tempel dieren offert als vooruitwijzing naar Jezus. We zongen: ‘het Lam voor ons geslacht’.

Wat ik opvallend vind is: wanneer komt Isaäk nou weer los van dat altaar? Er staat nergens dat Abraham zijn zoon weer losmaakt.

Isaäk leunt op zijn vader en zijn moeder kan hij niet missen. Later leunt hij op Rebekka, ‘zij die verbindt’, zijn vrouw. En als ik dat tot me door laat dringen, dan is Isaäk niet de meest krachtdadige aartsvader. Hij blijft thuishangen bij zijn moeder. En dan gaat zijn moeder dood en wat zegt Abraham dan vrij vlak daarna: ik denk, we moeten maar eens een vrouw voor hem gaan halen. Hoe oud is Isaäk dan op dat moment? 40 jaar. Een vrouw voor hem halen, het is toch wat. Uit Haran, en Eliëzer gaat dan naar Haran om een vrouw te halen. Gaat Isaäk mee? Nee, hij blijft thuis, bij de tent van zijn moeder. Wie is die Eliëzer? Hij was de hoofdknecht, hij kwam uit Damascus, en als Abraham geen zoon zou krijgen dan zou Eliëzer alles erven. Wat betekent zijn naam? ‘God helpt’. Eliëzer komt net buiten Haran bij de bron, en ziet hij Rebekka,

14-15 jaar. Zij geeft alle kamelen water, dat doet ze wel ‘even’...

Hoe zit de familie in elkaar?

Rebekka is een semiet. Even de familie bekijken. Rebekka betekent: ‘zij die verbindt’. Een dochter van Betuël, haar broer heet Laban dat betekent ‘wit’. De rabbijnen zeggen over hem: behalve zijn naam is er niets wits aan hem. Hij heeft alleen ‘dollartekens in zijn ogen’. Eliëzer heeft goud en zilver, dan rent Laban erop af. Het levert wat op. Betuël is een zoon van Nachor en Milka. Nachor is een zoon van Terach, zoals Abraham een zoon was van Terach. Haran was de derde zoon van Nachor. Lot is de zoon van Terach, dus een neef van Abraham. Wat is Rebekka dus van Isaäk qua familie als je goed kijkt? Zij is een dochter van een broer van Abraham, dus een nichtje. Het leeftijdsverschil: Isaäk is 40 en Rebekka 14 jaar. Laban vind je bij Jacob ook weer terug. Daar houdt hij de boel ook aardig op: oplichter gezocht...

En Eliëzer? Hij doet zijn werk. Hij houdt een heel verhaal, dat je echt even moet lezen, prachtig. Straks vertelt hij het in één vers aan Isaäk. Hij zal wel gedacht hebben: die snapt er toch niks van.

De bron Lachai Roï: de Levende, de Heer ziet mij

Genesis 24:62-65:

Isaäk, die in de Negev woonde, was naar de bron Lachai-Roï geweest. Tegen het vallen van de avond ging hij het veld in om daar te overdenken. Toen hij opkeek zag hij plotseling kamelen naderen. Ook Rebekka keek op. Zodra ze Isaäk zag, valt ze van haar kameel. ‘Wie is die man die ons daar in het veld tegemoetkomt?’ vroeg ze aan de knecht. ‘Dat is mijn meester,’ antwoordde hij. Daarop bedekte ze zich met haar sluier. De knecht vertelde Isaäk wat hij allemaal gedaan had. Daarna bracht Isaäk Rebekka naar de tent van zijn moeder Sara. Hij nam haar tot vrouw en ging van haar houden. Zo vond Isaäk troost na de dood van zijn moeder.

Lachai-Roï betekent ‘de Levende ziet mij, de Heer ziet mij’. Mooi als je dat kunt zeggen: de Heer ziet mij. De Heer heeft oog dus voor Isaäk, Hij ziet het met hem zitten. Isaäk woont bij deze bron (Gen. 25:11) en die houdt Isaäk overeind voor zijn leven, want er mankeert nogal wat aan hem.

Isaäk en Rebekka ontmoeten elkaar

Er staat dat Isaäk het veld in ging om te overdenken. Apart dat hij kamelen ziet als hij opkijkt. Rebekka kijkt en ziet Isaäk en dan valt ze van haar kameel. De schrijver verlegt dus de aandacht naar Rebekka, ze ziet Isaäk en zij valt. Dat is niet netjes afstappen, of eraf glijden. Van schrik valt ze van haar kameel. Hier moet ik mijn leven mee door, verschrikkelijk... Misschien overdrijf ik, maar ze schrikt zich te pletter, ze valt pardoes van het kameel. Ze vraagt aan Eliëzer: wie het is die

haar tegemoetkomt in het veld? En hij zegt: dat is mijn heer. En dan vertelt hij in één vers aan Isaäk wat er allemaal is gebeurd en dan zegt Isaäk niets tegen Rebekka. Dat valt me op.

Hij neemt Rebekka tot vrouw

Hij zegt niks. Niet: leuk dat je er bent, kom verder. Er staat: hij brengt haar naar de tent van zijn moeder Sara. En dan staat er gelijk achter en hij neemt haar. Dus hij gaat met haar 'de koffer in'. En waarom de Naardense bijbel er nu bij komt om te vertalen: hij neemt haar aan? Er staat gewoon het platte werkwoord 'nemen'. En als dat er staat, dan zijn dat mensen die nemen, die grijpen: dan denk ik ook weer, hij mankeert toch wel iets, lijkt me. Daar gaat toch nog even wat aan vooraf, heb ik de indruk. En ze vertalen het meestal: hij neemt haar tot vrouw. Dus hij neemt haar tot vrouw en dan willen ze dus invullen dat dat een maand of wat geduurd heeft. Nee, hij neemt haar en hij krijgt haar lief. Dat is me nogal wat. Maar hij gaat van haar houden. Want hij heeft heel veel aan Rebekka te danken. Ze is snel, doortastend, een mooi karakter. Rebekka krijgt God van harte lief.

Mankeerde Isaäk misschien iets?

En zij gaat van Isaäk houden. Isaäk (vers 67) wordt zo getroost na de dood van zijn moeder. In deze tijd zouden we zo'n troost toch niet aanbevelen. Wat is er met Isaäk aan de hand? Hij zegt weinig. Het lijkt als ik de verhalen van Isaäk lees, of alles wat er met Isaäk gebeurt door anderen gebeurt. Hij doet ook zijn vader na in allerlei dingen (dat komt de volgende keer). Alles overkomt hem. Hij doet er weinig aan, om de dingen een andere wending te geven. Het wordt straks toch nog aardig als hij de zegen gaat geven. Maar eerst moeten die knapen nog geboren worden, rustig aan. Hij gaat confrontaties uit de weg. Hij is een mens - denk ik - met een beperking, heb ik sterk het gevoel. Hij is geen ADHD-er dat moge duidelijk zijn, die valt af. Je mag verder denken wat dan wel...

Isaäk bidt voor Rebekka die onvruchtbaar was

Maar Isaäk is wel de mens die de verbinding is tussen Abraham en Jacob. Dat is wel de mens die uiteindelijk na twintig jaar onvruchtbaarheid van Rebekka met haar bidt. En het gebed wordt verhoord. Er komen zelfs twee zonen. Zonder hem was Gods volk nooit tot stand gekomen. En dat maakt het verschil. En mijn vraag is natuurlijk: *wat maakt bij jou het verschil?* Dat mag je zelf invullen. Amen.

Here Jezus, dank U voor vanmorgen. Dank U dat U tot ons spreekt en niet alleen dat verhaal dat best boeiend en leuk is, maar dat er een les in ligt voor ons eigen leven, persoonlijk. Dat we ons ook niet hoeven te laten ontmoedigen, 'als we denken: wat zijn wij nou voor een...' Nee. Isaäk laat zich gelukkig ook niet ontmoedigen. Dank U Heer dat U dus met

alle mensen mensen als David, als Isaäk, verder gaat met al hun zwakke kanten, maar U leeft door hen, U neemt hen bij de hand, U houdt in stand het leven dat U geeft. We zegenen elkaar dat dit het verschil gaat maken in ons persoonlijk leven, of we nu jong zijn of oud. In Jezus' naam. Amen.

SOMMIGE MENSEN
WILLEN ALLES
ONDER-ZOEKEN,
TERWIJL ZE HET
BOVEN KUNNEN
VINDEN

visje

www.visjeposters.nl

DE GEZONDE LEER (11)

GEESTESDOOP (3)

Jildert de Boer

Jezus werd gedoopt in de Geest

We zien allereerst dat Jezus verwekt was door de Geest (Matth. 1:20; Luk. 1:35), maar na Zijn waterdoop gebeurde het "terwijl Hij in gebed was, dat de hemel geopend werd en de Geest op Hem neerdaalde in lichamelijke gedaante als een duif" (Luk. 3:21-22). Zo keerde Hij vol van de Geest terug van de Jordaan en werd door de Geest in de woestijn geleid (Luk. 4:1). In verband met de strijd tegen de boze was Hij zo bewapend, maar er gold tevens: "De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft." (Luk. 4:18). Dat was de goddelijke toerusting voor Zijn openbare bediening van drie en een half jaar.

De Geestesdoop in Handelingen: een toegevoegde waarde

Het is nuttig en raadzaam om in het nieuwe testament na te gaan, waar mensen in de Geest gedoopt worden, of waar vergelijkbare uitdrukkingen worden gebruikt. Waar lezen we concreet de voorbeelden in het boek Handelingen over het ontvangen van of de doop en vervulling met de Geest?

- In Handelingen 2 op 120 mensen uit Israël op de pinksterdag. Zij werden allen *vervuld* met de heilige Geest (Hand. 2:4). Deze *doop in de heilige Geest* was even daarvoor aangekondigd (Hand. 1:5).
- In Handelingen 8 in Samaria. Daar verkondigde Filippus het evangelie van het Koninkrijk van God en van de naam van Jezus Christus en de mensen, zowel mannen als vrouwen kwamen tot geloof en werden gedoopt. Het was natuurlijk - in vervolg op Jezus en de Samaritaanse vrouw als voorbereiding (Joh. 4:38-30; Joh. 4:39-42) - een novum dat het evangelie aan Samaritanen (2 Kon. 17:24-41) werd gepredikt, want Joden gaan niet om met Samaritanen (Joh. 4:9b). (Terzijde: De Samaritanen waren samengesteld uit een ratjetoe van vijf volken van welke de koning van Assyrië mensen in de steden van Samaria liet wonen. Kenmerkend was: "Zij vreesden de Heere, maar dienden ook hun goden...")

(2 Kon. 17:33,41). Het was een gemengd volk, dat alleen de vijf boeken van Mozes erkende (de Pentateuch)).

In dit verband lijkt het logisch dat toen de apostelen in Jeruzalem hoorden dat Samaria het Woord van God had aangenomen, dat Petrus en Johannes naar hen toe gestuurd werden ter *bevestiging* van die nieuwe doorbraak. De apostelen baden voor de mannen en vrouwen die tot geloof gekomen waren, dat zij de heilige Geest mochten ontvangen, want Hij was nog op niemand van hen *gevallen*, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus (Hand. 8:12-16). Het *ontvangen* van de heilige Geest gebeurde daar onder handoplegging (Hand. 8:17).

- In Handelingen 9 bij Paulus. Daarbij was ook van opleggen van handen sprake, zowel voor genezing van blindheid als voor het *vervuld worden* met de Heilige Geest (Hand. 9:17). Merk op dat hiervoor Ananias werd gebruikt, van wie we slechts lezen dat hij “een discipel” (Hand. 9:10) werd genoemd en “een godvruchtig man naar de wet van wie alle Joden, die daar woonden een goed getuigenis gaven” (Hand. 22:12). Men kan bij de doop in de heilige Geest ook spreken over de verzegeling met de Geest (Hand. 19:3-6, vergelijk Ef. 1:13). Ook in andere Bijbelverzen komt de uitdrukking ‘verzegeling’ voor (Joh. 6:27; Ef. 4:30; 2 Kor. 1:21-22; Openb. 7:3-4). Opvallend is dat men in de zogenaamde apostolische kringen meent dat voor de doop in de Geest, die zij de ‘heilige verzegeling’ noemen, per se een apostel nodig is die de handen oplegt (Naar Hand. 8:14-16 en Hand. 19:6). We leren uit het voorbeeld van Ananias van Damascus die Paulus de handen oplegde, opdat hij met de heilige Geest vervuld zou worden, dat ook gewone discipelen hiertoe bevoegd zijn.
- In Handelingen 10 wordt bij Cornelius en zijn huis de heilige Geest uitgestort. De heilige Geest viel op allen die het Woord hoorden (Hand. 10:44-46). Petrus heeft het over deze mensen die evenals wij de heilige Geest ontvangen hebben en hij beval hen (in water) te dopen (Hand. 10:47). Later refereert hij aan deze gebeurtenis als hij verantwoording aflegt aan de apostelen en broeders in Judea daar ook de *heidenen* het Woord van God aangenomen hadden (Hand. 11:1). Hij zegt dan onder meer: “En toen ik begon te spreken, viel de heilige Geest op hen, *evenals op ons* in het begin. En ik herinnerde mij het woord van de Heere, hoe Hij zei: Johannes doopte wel met (in) water, maar u zult met (in) de heilige Geest gedoopt worden. Als God dan aan hen *dezelfde gave* heeft gegeven als aan ons die in de Heere Jezus Christus geloven, wie was ik dan dat ik bij machte zou zijn geweest God tegen te houden?” (Hand. 11:14-17).
- In Handelingen 19 bij de twaalf mannen van Efeze lezen we dat de vraag werd gesteld: “Hebt u de Heilige Geest *ontvangen* toen (sinds) u tot geloof kwam?” (Hand. 19:2).

Daarna zien we dat, nadat hun handen werden opgelegd, de heilige Geest *op hen kwam* (Hand. 19:6).

Over deze gebeurtenis lezen we ook in de Efezebrief: “In Welken (Christus) ook gij zijt, *nadat* gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt in Welken gij ook *nadat* gij geloofd hebt, zijt *verzegeld* geworden met den Heiligen Geest der belofte” (Ef. 1:13, St. vert.).

Aan deze twaalf mannen die discipelen van Johannes de Doper waren, moest net als bij Apollos de weg van God nauwkeuriger worden uitgelegd. (Hand. 18:25-26). Zij wisten nog niet dat de heilige Geest op de pinksterdag van Handelingen 2 was uitgestort (Joh. 7:39). Zij kenden deze persoonlijke pinksterervaring nog niet, al hadden zij als discipelen van Johannes de Doper zeker wel gehoord van een heilige Geest, zoals die in het oude verbond van buitenaf werkzaam was. Maar hier in dit gedeelte zien we dat hen de heilige Geest door middel van handoplegging op hen kwam en spraken zij in tongen en profeteerden.

Verlangen naar meer: de doop in de Geest

Ook nu zijn er christenen die geen weet hebben van een persoonlijke doop in de Geest. In feite zijn zij ‘nieuw-testamentische oude verbondelingen’ die net als Johannes de Doper niet meer weten en beseffen dan “beking tot vergeving van zonden.” (Marc. 1:4). Zij beschouwen de heilige Geest nog als een abstract gegeven, of zien de heilige Geest als een ‘algemeen christelijk goed’ dat met Pinksteren in de kerk kwam. Hoe goed is het als dergelijke christenen ontevreden zijn of worden over hun persoonlijke, geestelijke geloofsleven. De vraag is in zo’n situatie opnieuw relevant: “*Hebt u de heilige Geest ontvangen, sinds u tot geloof kwam?*” Zulke christenen zitten namelijk geestelijk in een energiecrisis en kunnen van daaruit naar meer van God gaan verlangen!

Want, inderdaad, er is een ‘tweede zegen’, een vervolgstap en het is zacht gezegd onverstandig die niet nodig of overbodig te vinden, om op die manier de Geestesdoop weg te redeneren en/of te elimineren. De doop in de Geest is de *eerste vervulling* met de Geest (vergelijk Hand. 1:5 met Hand. 2:4) en daarna hebben we de oproep “wordt (aldoor, voortdurend, continu) vervuld met de Geest” (Ef. 5:18) steeds weer nodig. “Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: *stromen* van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven ontvangen zouden...” (Joh. 7:37-38a). Hoe heerlijk en geweldig is het dat in geloof te beléven en te ervaren!

Daarbij maak ik nog de opmerking dat het geen wijsheid is te twisten over de terminologie: ontvangen van de Geest, gedoopt worden in heilige Geest, vervuld worden met de heilige Geest, de heilige Geest viel op hen, enzovoort. Het

gaat immers veel meer om de concrete, betekenisvolle inhoud in ons leven, dat de Geest *werkzaam* wordt in ons praktische geloofsleven en dat dit echt *merkbaar* is. Er is hierbij immers geen sprake van een vaag, algemeen automatisme (*wordt vervolgd*).

WANDELEN DOOR HET OUDE TESTAMENT (16)

Naar de mp3 van de bijbelstudie door Cees Visser op 2003-10-01 in de VEG 'Immanuël' te Breda

Genesis 11:26-27 - Genesis 12:3

Inleidend

We zijn met onze studies over het Oude Testament toegekomen aan de vierde periode: de tijd van de aartsvaders.

Zie het overzicht: https://veg-immanuel-breda.nl/wpcontent/uploads/2019/10/Oude_Testament.pdf

Met de aartsvaders duiden we op Abram, Isaak en Jakob. Dan krijgen we ook te maken met de 'God van Abram, Isaak en Jakob', zoals hij zo vaak in de Bijbel wordt omschreven.

Een nieuwe fase in de heilsgeschiedenis: begin van Israël

In de tijd van de aartsvaders ontstaat het volk Israël. Vanaf die tijd schrijft de Bijbel niet langer over *alle* mensen en *alle* volken. De Bijbel richt zich dan op één man en het volk dat uit hem voortkomt. Op een door God uitverkoren man en volk. Vanaf Genesis 12 beschrijft de Bijbel dus niet zozeer 'wereldgeschiedenis' maar 'heilsgeschiedenis'. Dat heil van God mag tevoorschijn gaan komen *in* en *door* dat volk.

Die tijd begint zo'n 2000 jaar voor Christus, de tijd waarin Abram wordt geboren en leeft. Dan begint de Bijbel de geschiedenis van het volk Israël te volgen. Die beschrijving loopt door tot Handelingen 2, waar het (grote) Pinksterfeest aanbreekt. Dan wordt duidelijk dat God *alle volken* bedoelt en met *alle* volken verdergaat. Vanaf het Pinksterfeest staan alle mensen en alle volken weer centraal. Wonderlijk of niet? We gaan er in deze studie aan beginnen. En zoeken naar dat 'waarom'. Waarom één man, één volk? En waarom Abram?

Wie is deze Abram en hoe zit het met zijn familie?

Abram blijkt een zoon te zijn van Terach. En hij heeft twee broers, Nachor en Haran. Voor het eerst wordt hij genoemd in Genesis 11:26: **Toen Terach zeventig jaar geleefd had, verwekte hij Abram, Nachor en Haran. En dit zijn de nakomelingen van Terach: Terach verwekte Abram, Nachor en Haran, en Haran verwekte Lot.**

Genesis 11 beschrijft de tijd ná de torenbouw van Babel. Abram leeft in die tijd. Hij is een verre nazaat van Sem, de zoon van Noach. En deze Sem leeft nog als Abram wordt

geboren. Sem is dan 450 jaar oud. Noach is enkele jaren vóór de geboorte van Abram gestorven; hij is 950 jaar geworden. Twee jaar ná het sterven van Noach wordt Abram geboren: als 10^e in de geslachtslijn van Noach en Sem.

Abram trouwt volgens vers 29 met Saraï. Deze Saraï, later Sara, is een halfzus van Abram. Je vindt dat in Genesis 20:12. In de geschiedenis, die nog volgt, gaat Abram dat feit gebruiken en zegt: **En bovendien is zij werkelijk mijn zuster; zij is de dochter van mijn vader, maar niet de dochter van mijn moeder; en zij is mij tot vrouw geworden.** Abram is met zijn halfzus getrouwd, heel apart eigenlijk.

We lezen hier over Nachor. Van die Nachor staat in Genesis 12:29: Nachors vrouw was Milka, de dochter van Haran, de vader van Milka en Jiska. Dus Nachor trouwt met zijn nicht. En Abram trouwt met zijn halfzus. Zijn broer Nachor trouwt met de dochter van zijn broer Haran. In dat gezin van Nachor en Milka wordt Betuël geboren, die later de vader wordt van Rebekka. Dat is de vrouw waar Isaak weer mee trouwt. De zoon van Abram trouwt met de dochter van zijn neef. Kun je het nog volgen? Wonderlijk!

Nachor trouwt met de dochter van zijn broer, met Milka. Die krijgen een heel stel jongens, acht stuks - ze worden allemaal genoemd in Genesis 22 - en de laatste is Betuël. Hij wordt de vader van Laban en Rebekka, de latere vrouw van Isaak. Die Haran heeft niet alleen een dochter Milka, maar ook nog een zoon die Lot heet. Dat is ook een 'bekende'. Lot is dus een volle neef van Abram. Het blijft allemaal een beetje binnen de familie... Waarom toch? Het zou kunnen zijn als gevolg van de verloedering die toch weer toeslaat. Bij de torenbouw van Babel zijn alle stammen uit elkaar gedreven. Ieder met zijn eigen taal en eigen gewoonten. Abram leeft niet lang ná die tijd. Dus kan het best zijn dat men ook met het huwen een beetje binnen de familie blijft. Men zoekt een partner in eigen kring.

Nakomelingen van Heber, de stamvader van de Hebreëen

Abram is met zijn vader, met zijn broers, met zijn neven en zijn nichten een afstammeling van Heber. En Heber, één van die zonen van Sem, is de stamvader van de Hebreëen, van de sprekers van de Hebreeuwse taal. We hebben daar in de vorige bijbelstudie over de torenbouw van Babel al even bij stilgestaan. De bijbelverklaarder Matthew Henry suggereert dat die Heber een godvruchtig man moet zijn geweest en dat het Hebreeuws als gevolg daarvan slechts weinig afgebogen is van de oorspronkelijke taal die vóór de torenbouw van Babel werd gesproken. Heber heeft waarschijnlijk niet aan de bouw van die toren meegedaan. Binnen zijn stam en zijn familie is (mogelijk) daardoor slechts een geringe afbuiging ontstaan van die taal.

Wel, dan zou je kunnen denken: in dat geslacht van Heber zullen die Hebreëen dan wel doorgegaan zijn in de lijn van hun godvruchtige voorvader. Dat had je ook gedacht bij Henoch, een man die leeft met God, wandelt met God, een man die onberispelijk is. Maar het geslacht dat uit hem voortkomt, gaat de andere kant op. En zo gaat het hier weer.

Abram zoekt naar God en de hemelse stad

Niet alle nakomelingen van Heber zijn van dezelfde geest, ook al spreken zij dezelfde taal. Alleen Abram lijkt anders te zijn, van een andere geest te zijn. Abram is anders in zijn geloven, hij blijkt dichter bij God te leven en veel meer van God te verwachten. Abram zoekt wat zijn familieleden niet zoeken. De Bijbel zegt dat in Hebreëen 11:10: ***hij verwacht een stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en de bouwmeester is.*** Abram heeft belangstelling voor, en verwachting van de geestelijke dingen. Hij zoekt de dingen die boven zijn en richt zich daarbij op God. Hij zoekt geen stad op aarde. Hij zoekt het niet in de bouw van een stad als Babel, waarin Nimrod zijn naam en faam en macht wilde uitleven. Abram zoekt het bij God, bij een stad die ver boven al het aardse uitgaat. Een stad waarvan God de ontwerper en bouwmeester is. En dat blijkt ook in het verdere verloop van zijn leven.

Zijn neef Lot maakt een andere keuze

Zelfs de man die met hem meereist, Lot - zijn bloedverwant en neef - die zoveel meemaakt in dat optrekken met Abram, kiest op een gegeven moment voor een heel andere stad: hij gaat in Sodom wonen. Dat is niet hoog, maar uiterst laag. Daarvan liggen de fundamenten in een heel andere wereld dan die van het hemelse koninkrijk van God. Ook Lot blijkt niet van dezelfde geest te zijn als Abram.

De godsspraak die Abram ontvangt

Abram heeft iets dat God welbehaaglijk is en daarom gaat God met Abram verder, kán God met deze Abram verder. God roept hem en geeft hem een bijzondere plaats en taak in de verdere verwezenlijking van Zijn plan met mensen. Dat zie je in de Bijbel steeds terugkomen. God roept mensen die Hem zoeken, die Hem welbehaaglijk leven; hen geeft Hij een taak. Evenals Noach in diens tijd ontvangt Abram in zijn tijd een godsspraak. Noach ontvangt een godsspraak om een ark te bouwen en zo het menselijke geslacht te redden van zijn ondergang. Abram krijgt een andere godsspraak, maar het is op hetzelfde doel gericht: op redding en heil.

Abram wordt de stamvader van Gods volk

Abram mag een volk gaan vormen. Hij mag de stamvader worden van een volk, Gode ten eigendom. Van een heilige natie, een uitverkoren volk dat apart zal staan van de overige, apart gezet wordt van de overige volken, om te worden

ingezet voor de komst van de Messias. Noach wordt ingezet voor de redding van de mensheid, Abram een afstammeling van Noach - de 10^e in die lijn - mag stamvader worden van een volk waaruit in de volheid des tijds de *Messias*, de Redder van alle mensen en volken, geboren zal worden. We lezen dit in Genesis 12:1-3: ***De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.***

Na dit spreken van God gaat er in de heilsgeschiedenis een nieuwe fase in. Opnieuw is dit spreken gebaseerd op Zijn plan, op Zijn eeuwige voornemen met mensen, op Zijn wil om met die mens een verbond aan te gaan, om die mensheid tot partner van Hem te verwerven. Op het eerste gezicht lijkt het alsof God vanaf dat moment alleen met Abram en zijn nakomelingen verder wil gaan en de rest laat schieten. Alsof er van heel die wereldbevolking maar één volk voor God zal overblijven. Dat kan op het eerste gezicht zo lijken, maar *God laat heel duidelijk aan Abram weten dat Hij met hem en het volk dat uit hem gaat voortkomen, alle volken wil zegenen.* Het lijkt alsof God zich beperkt, maar het is gericht op een enorme verruiming van de mogelijkheden! *Mét u zullen alle geslachten gezegend worden.* De Statenvertaling zegt: *ín u zullen alle geslachten gezegend worden.* De Willibrordvertaling heeft het nog duidelijker: *dóór u zullen alle geslachten gezegend worden!*

De herhaling van de belofte aan Abram, Isaak en Jakob

God gaat verder met één persoon: de weg versmalt zich. In die *ene* bedoelt God heil te openbaren voor *allen*. De belofte aan Abram wordt herhaald in Genesis 22:18: ***En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt.***

In Genesis 26:4-5 herhaalt God die belofte aan Abrams zoon Isaak. Ook Isaak krijgt dit te horen: ***En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels, en Ik zal uw nageslacht al die landen geven, en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden.***

En in Genesis 28:13-14 wordt het nog eens gezegd tot Jakob, de kleinzoon van Abram. De God van Abram, Isaak en Jakob herhaalt Zijn beloften, spreekt Zijn wil uit naar Abram, Isaak en Jakob, aan ieder afzonderlijk om het goed in gedachten te houden: ***En zie, de Here stond bovenaan en zeide: Ik ben de Here, de God van uw vader Abram en de God van Isaak; het land, waarop gij ligt, zal Ik aan u en aan uw nageslacht geven. En uw nageslacht zal zijn als het stof der aarde, en gij zult u uitbreiden naar het westen, oosten, noorden en***

zuiden, en met u en met uw nageslacht zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

Beloften aan Israël gelden via de Messias voor allen

Deze beloften aan Abram, Isaak en Jakob worden zelfs in het Nieuwe Testament nog aangehaald. Je leest dat bijvoorbeeld in Handelingen 3:25 en in Galaten 3:8. God is duidelijk. Hij gaat verder met Abram en zet Zijn plan voort in deze man en zijn zonen Isaak en Jakob. God wil Zijn plan en gedachten openbaren aan het *hele* volk dat uit die eersteling, uit die stamvader en aartsvader voortkomt. Om uit dat volk de beloofde Messias te laten voortkomen, en door Hem *alle* volken der aarde te zegenen.

Hoezo een beperking? *Wat geweldig dat God door dit spreken en door deze man zo concreet alle anderen wil zegenen.* En zo is het altijd!

De invulling van Gods zegen: uit één naar alle mensen

Met dit spreken geeft God ook duidelijk invulling aan Zijn belofte aan Adam in Genesis 3:15 gedaan: *Uit u, uit uw zaad, zal iemand voortkomen die de kop van de slang zal vermorzelen.* God kiest Abram uit. Je zou kunnen zeggen: God verkiest Abram om Zijn werk voort te zetten. Hier is sprake van uitverkiezing. Niet om anderen te benadelen of anderen te verwerpen. Maar om het heil uiteindelijk voor iedereen te garanderen. God heeft mensen nodig in wie en door wie Hij Zich kan openbaren, door wie hij Zijn gedachten en bedoelingen kan openbaren. Mensen die gevoelig zijn voor de dingen van God, en zich met hun hele hart en leven op Hem richten. God zoekt, vindt, kiest, en verkiest zulke mensen. En met name in tijden van geestelijke achteruitgang is dat noodzakelijk en mogen we dankbaar zijn dat God zulke mensen heeft gevonden en nog steeds vindt. Want anders zou het er heel slecht voor staan met de ontwikkeling, met de geestelijke ontwikkeling van de mensen in de wereld.

God werkt altijd vanuit een rest, een overblijfsel

Door heel de Bijbel heen zie je dat steeds weer. Wat in de voortijd al is begonnen in Abel, bij Noach, en met name hier in Abram, blijkt een weg te zijn die God door alle tijden heen bewandelt. Steeds weer zoekt hij een mens, mensen. Steeds weer zoekt hij naar die rest die behouden kan worden voor Zijn plan. Naar een (kleine) rest die God wil inzetten voor het behoud van de (grote) rest. Voor al die mensen die het op dat moment niet kunnen horen of niet willen horen, maar door die mensen aan wie Hij zich openbaart, het kunnen zien wat Hij bedoelt. Een enkeling zoals Noach. Te midden van vijf miljard mensen. Een enkeling zoals Abram, te midden van de mensen die in die tijd hebben geleefd. Door middel van een enkel volk in de tijd van het Oude Verbond, het volk Israël. Daaraan openbaart God Zich en daartegen spreekt Hij. Maar

te allen tijde is het bedoeld voor *meerdere* volken en soms zie je het ook dat buitenlandse mensen zich invoegen. Denk eens aan Ruth en Rachab. Opnieuw 'enkelingen', maar wat Ruth heeft meegemaakt had Orpa ook kunnen meemaken en nog veel meer. Wat Rachab heeft meegemaakt, hadden nog meer inwoners van Jericho mee kunnen maken. Het is niet gebeurd, maar het was wel Gods bedoeling.

Waarom en hoe kiest God mensen uit?

Als God iemand verkiest, als er sprake is van 'uitverkiezing', is dat niet met uitsluiting van alle anderen en het is ook zeker geen willekeur. *Er is geen willekeur bij God, geen uitsluiting van alle anderen als God mensen verkiest.* Als God mensen een plaats, een bijzondere plaats of taak geeft te midden van zijn/haar medemensen is dat volstrekt niet willekeurig. God zoekt naar mensen die op Hem gericht zijn. Hij zoekt mensen die Hem zoeken, zijn genade zoeken en vinden. Zoals Noach: hij vindt genade bij God. Zoals Abram: hij gelooft God op Zijn woord en gehoorzaamt Hem. Hij heeft God lief en is trouw aan Hem, ondanks momenten van falen, vallen en opstaan. God kijkt naar het hart. En God heeft hier, te midden van die Hebreëen, van die stam die bij die torenbouw van Babel nog het dichtst bij Hem is gebleven, een man gevonden wiens hart naar Hem uitgaat. Hij heeft in Abram een welbehagen. Hij spreekt tot hem. En Abram verstaat het, hij vangt het op. God openbaart Zijn wil en raadsbesluit aan Abram. Zo doet God dat. God openbaart Zich aan mensen die Hem zoeken. Aan mensen die genade bij Hem willen vinden. Mensen die Hem geloven en Hem trouw zijn. In zulke mensen heeft God een welbehagen, tot zulke mensen spreekt Hij, en aan zulke mensen openbaart Hij Zijn wil en raadsbesluit. Aan hen geeft Hij genade. En door deze mensen heen schenkt God genade aan *eenieder* die zich bij die uitverkorene voegt, aan *allen* die zich onder leiding van die uitverkorene willen stellen. En die zich dan ook *mét* die uitverkorene richten op Gods woorden en beloften, op Zijn plan. Dan worden zij in de uitverkorene mede-uitverkoren. Zo werkt het bij God. *Zo insluitend is uitverkiezing, in plaats van uitsluitend!*

Het grote voorbeeld hoe uitverkiezing werkt

Het mooiste voorbeeld vind je natuurlijk in Jezus Christus Zelf. Hij is dé Uitverkorene van God, dé Zoon van God, door God geroepen om vele zonen tot heerlijkheid te leiden, zegt Hebreëen 2:10. Om *vele*, zo mogelijk *alle* mensen, tot het volwassen zoonsleven op te voeden en tot volle heerlijkheid te brengen. Door die éne schenkt God genade aan velen. Aan allen die zich bij die ene voegen en in diens heerlijkheid gaan delen, kan God dan eveneens heerlijkheid schenken. Dát is uitverkiezing. Eén Christus, dé Christus, in wie alle mensen met allerlei geestelijke zegen gezegend kunnen worden. Zo zegt Paulus het in Efeziërs 1:3: *Gezegend zij de God en Vader*

van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus.

Hij is dé Uitverkorene in wie *mensen mede-uitverkoren kunnen worden als zij zich bij Hem voegen*, zich onder Zijn leiding stellen, en zich mét Hem richten op de bedoeling van God die Hij aan Zijn Uitverkorene en Gezalfde, bekend heeft gemaakt. Eén Christus, die de eersteling en de stamvader mag worden van dat hele volk-in-Christus, van dat volk Gode ten eigendom. Als heilige natie. Als gemeente van Christus, waarin alle volken het volle heil mogen beleven en waardoor de hele schepping deel mag krijgen aan het volle heil. Uitverkiezing van Godswege is dus puur positief. Een weg die God kiest in de volvoering van Zijn plan, die Hij bewandelt in de verwezenlijking van Zijn eeuwig raadsbesluit. In het Oude Testament zie je voorbeelden waarin dit nog 'ten dele' op gaat. In het Nieuwe Testament zie je in Jezus Christus het voorbeeld waarin het 'in alle volheid' op gaat.

Het misverstaan en verkeerd ervaren van uitverkiezing

Zo bedoelt God het. Maar helaas ervaren mensen het niet altijd op die manier en handelen zij ook niet zoals God het in en door middel van een uitverkorene aangeeft en laat zien. Ze herkennen de uitverkorene niet. En als je iemand niet *herkent*, zul je hem ook niet als zodanig *erkennen*. En als je die uitverkorene niet *erkent*, ga je je ook niet *voegen*: je stelt je dan niet onder leiding van zo'n uitverkorene, je richt je dan niet samen met hem op de bedoeling van de God die dit bekend heeft gemaakt. Helaas ervaren veel mensen in dat uitverkiezende spreken en werken van God eerder een *veroordeling* dan een *aanneming*. Het komt bij hen meer over als een *uitsluiting* dan als een *insluiting*.

De vijand stelt uitverkiezing in een kwaad daglicht

En helaas nemen door alle tijden heen ook heel wat mensen een vijandige houding aan ten opzichte van die uitverkorene. Hoe komt dat? Omdat niet alleen *God* een bedoeling heeft, niet alleen *Hij* in de hemel van mensen spreekt en werkt, maar er ook een *vijand* is die precies het tegenovergestelde doet, en dat uitverkiezende spreken en werken van God in een kwaad daglicht stelt. Hij 'verduistert' het gewoon.

Voor heel veel mensen is 'uitverkiezing' een vies woord. Je voegen bij de uitverkorene? Waarom hij of zij, waarom kiest God *mij* niet... Ben ik te 'min' voor Hem? Gedachten van de vijand waardoor heel veel mensen buiten de boot vallen, niet mee kunnen komen in de ontwikkeling die God ook voor hen mogelijk maakt. Ze gaan niet mee, of gaan niet langer mee na een hele tijd meegegaan te zijn. Denk bijvoorbeeld aan Lot. Hij had zich *blijvend* bij Abram, Gods uitverkorene, kunnen voegen. Maar op een gegeven moment kiest hij zijn eigen weg. Op zulke momenten zie je de vijand van God en mensen werken.

Vijandschap van broedervolken

Niet alleen in de 'vreemde' volken rondom het uitverkoren volk ontstaat vijandschap tegen Gods volk. Dat gebeurt ook in de 'broedervolken' van Israël: bij de Ammonieten, de Moabieten en de Edomieten. Dat zijn zelfs de 'venijnigste' vijanden van het volk Israël geworden. Die broedervolken stammen af van eenzelfde vader of van een familielid van de aartsvaders. Moab en Ammon stammen af van Lot, beiden zijn zonen van Lot. De Edomieten stammen af van Esau, de tweelingbroer van Jakob. De vijand richt zijn vurige pijlen op mensen die dichtbij de uitverkorene leven, opdat zij zich niet bij hem voegen, maar zich vijandig tegenover hem opstellen. Je ziet die lijn door het hele Oude Verbond heen doorlopen.

Interne strubbelingen waar de vijand mee speelt

Het zijn niet alleen *andere* volken die zich vijandig opstellen tegenover Gods uitverkoren volk. Je ziet die vijandschap ook binnendringen in Gods *eigen* volk. Ook daar gaan mensen tegen elkaar in. Denk maar eens aan Jozef en zijn broers. God spreekt tot Jozef, laat hem in dromen iets zien. Zijn oudere broers balen ervan; zij worden jaloers en niet zo zuinig ook. Hetzelfde beleeft David later met zijn broers; die begrijpen er ook niets van. Steeds weer zie je de vijand eropaf komen om dat goede en zo mooie werk van God door middel van een uitverkorene vanaf het prille begin te saboteren. En in het verdere verloop ervan liefst helemaal kapot te maken.

Zelfs voor dat uitverkoren volk Israël geldt op een gegeven moment dat God in het *merendeel* van hen geen welbehagen had. Zo zegt de Bijbel dat in 1 Korintiërs 10:5. Alle mensen van het volk dat uit Egypte trekt van twintig jaar en ouder, zijn gestorven in de woestijn. Ongelofelijk. En dan hebben ze zoiets moois als die uittocht uit Egypte en die doortocht door de Rode Zee meegemaakt...

Wel, dat is dan zeker afgelopen als Christus komt... Dat zou je kunnen denken. Maar ook ná de komst van Christus, in de tijd van het Nieuwe Verbond, heeft die 'uitverkiezing' tot op de dag van vandaag voor velen een negatieve lading. Ook in de gemeente van Christus, binnen kerken en kringen, wordt dit woord vaak niet goed begrepen, niet voldoende verstaan, en wordt er daarom ook niet of onvoldoende naar geleefd.

In Christus uitverkoren

Laat het voor ieder van ons duidelijk worden wat God ons *in* zijn Uitverkorene en ook *door* zijn Uitverkorene aanbiedt: het volle heil! Je mag die liefde en genade van God als mede-uitverkorene-in-Christus gaan beleven. Maar alleen *in* Hem, in geloof, hoop en liefde verbonden *met* Hem. Alléén zo. Kan het dan niet anders? Nee! Dit is de weg die God ons wijst en die Jezus voor ons ontsluit.

We mogen helder zicht krijgen op Gods bedoeling met die 'uitverkiezing'. Hier, bij Abram, en in de daarop volgende tijd van het Oude Verbond. En zeker ook met betrekking tot wat God in zijn Messias, de Christus Jezus, openbaart in de tijd van het Nieuwe Verbond. Niet om dat allemaal te 'weten', of om het anderen te kunnen 'vertellen', maar om er zelf voluit naar te gaan leven. Met een gerichtheid en een gezindheid die we hier al bij Abram kunnen waarnemen.

De roeping van Abram in nieuwtestamentische zin

Wij mogen Gods spreken tot ons in en door de Zoon gaan verstaan. En er dan ook met hart en ziel op ingaan. Opdat er een nieuwtestamentisch volk ontstaat, Gode ten eigendom. Een heilige natie, een heilig volk-in-Christus, waarin God zich volledig kan openbaren. Waarin Hij Zijn plan kan uitwerken, Zijn verbond kan verwezenlijken. De roeping van Abram in het Oude Testament komt dan in nieuwtestamentische zin tevoorschijn.

De intimidatie, ontmoediging en hoon van de duivel

Door alle eeuwen heen zien we de duivel hierop afkomen: Gods plan mag niet doorgaan. Hij intimideert en ontmoedigt de mensen die op het roepen van God willen ingaan: *Jij, een uitverkorene? Jij, een mede-uitverkorene? Jij, een mede-erfgenaam? Kijk eens om je heen joh, doe even normaal...!*

Hoe zal Noach zich gevoeld hebben te midden van zijn tijdgenoten? Honderdtwintig jaar prediken, en in geestelijke zin dan geen 'poot aan de grond' krijgen, bij niemand. Zou de duivel hem daarmee hebben geïntimideerd, hem hebben ontmoedigd? Wat doet Noach? Hij vindt genade bij God en leeft onberispelijk te midden van zijn tijdgenoten.

Hoe zal Abram zich gevoeld hebben te midden van zijn familie, te midden van al die Hebreeën die toch dezelfde taal spreken, en door bloedbanden met hem en met elkaar verbonden zijn. Hij is een 'eenling' geweest. Denk je niet dat de duivel hem daarmee ontmoedigd heeft: *Joh, wat denk je nou, waar ben je toch mee bezig?* En als hij dan op weg gaat: *waar moet dat nou heen, waar ga je nou naar toe, joh?* Naar een land dat God zal wijzen. *Waarheen dan?* Abram gaat door, hij leeft bij het licht dat God hem elke dag geeft.

Hoe zal Jozef zich gevoeld hebben te midden van zijn broers. Ze snappen er niets van. Zelfs zijn eigen vader niet: *Jozef, houd nog toch eens even op.* En Mozes, na al die jaren waarin hij zich heeft voorbereid in de woestijn - hij zat 40 jaar lang achter de schapen. Hij denkt: nu gaat het gebeuren. Samen met zijn broer Aäron gaat hij naar farao: *Let my people go...* Maar wat blijkt kort daarop: niet alleen Farao, maar ook zijn eigen volk gaat zich tegen hem verzetten. De uitverkorenen herkennen de man die God geeft, niet. Wat zal Mozes zich beroerd gevoeld hebben. Wat moet dat zwaar geweest zijn voor hem...

Wat zal er op Jezus zijn afgekomen, zo aan het eind van zijn bediening. Na zoveel mensen genezen te hebben en zo vaak de nood van mensen te hebben opgelost... Hij heeft ze te eten gegeven, heeft gebonden bevrijd, doden opgewekt, melaatsen gereinigd... Hij heeft de volle raad van God verkondigd en dan staat er in Johannes 6:60-66: ***Na verloop van tijd, keerden zich velen zich van hem af.*** Met de bizarre leugen: ***deze rede is hard, wie kan haar aanhoren?*** Heel vreemd, maar de mensen zeggen het, en ze vinden het nog ook, want zo ervaren ze het.

Als de duivel mensen in zijn greep kan krijgen, gaan zij zich verzetten tegen Gods uitverkorene. En zich keren tegen de mensen die de uitverkorene van God willen volgen en zich mede-uitverkoren weten. Die krijgen er dan van langs: van mensen uit hun omgeving, vaak heel goede bekenden...

Noach heeft zich daardoor niet van zijn roeping en verkiezing laten afhouden. Hij is waardig aan die roeping *blijven* wandelen, heeft zijn roeping en verkiezing *bevestigd*. Abram ook en Mozes eveneens. Ze hebben fouten gemaakt, maar ze zijn doorgedaan op de weg die God hen wees. Jezus heeft geen enkele fout gemaakt, Hij is als Lam van God zonder zonde gebleven, maar ook Hij moest door die ontkenning, door die ontmoediging, die verwerping van mensen heen, terwijl Hij Zich volledig voor die mensen wilde inzetten, en hen bij alles wat God Hem openbaarde, wilde betrekken.

Als al die mensen in de tijd van het Oude Verbond dit hebben meegemaakt, en als Jezus, onze hogepriester in de tijd van het Nieuwe Verbond dit heeft meegemaakt, zouden wij daar dan in onze tijd voor gespaard blijven? Wat denk je? Als de duivel jou niet kan buitensluiten door een verkeerd begrip van het woord 'uitverkiezing', waardoor hij zovelen kan buitensluiten, wil hij jou als (mede-)uitverkorene laten falen. Als jij wél zicht hebt gekregen op uitverkiezing en je mede-uitverkoren-zijn in de Uitverkorene gaat beleven, krijg je met de duivel en zijn rijk te maken. Dan zet hij alles in het werk om jou als uitverkorene te laten falen.

Het komt er dan voor ieder van ons op aan om - in navolging van de vele voorbeelden in het Oude Testament en onze hogepriester Jezus Christus in het Nieuwe Testament - je niet te laten *verleiden*. Om je niet te laten *misleiden*, maar je te midden van alles door de Heer steeds verder te laten *inleiden*. Om je niet door alle tegenspraak en tegenslag en vijandschap te laten *ontmoedigen*, maar je door de persoonlijke aanwezigheid van de Heer te laten *bemoedigen*.

De goede keuze doen tot verdere heiliging

Dat is een keuze: *Ik wil zingen van mijn Heer, zo lang als ik leef!* Dat is beslissing. Voeg je dus bij Hem en verbind je met Hem. Juist in zulke omstandigheden. Stel je bewust onder zijn leiding en doe daarbij de gezindheid van Christus aan. Laat

zijn wil geschieden en word vervuld van Gods Geest. Besef dat daarin de heiliging door gaat, het werk van de Heer in je leven verder gaat. Dat God vreugde aan je beleeft, dat je genade vindt bij God, dat Hij een welbehagen aan je heeft. Ook al lijkt de weg 'smaller' te worden. Een ogenschijnlijke 'versmalling' in dat proces van heiliging is van God uit altijd gericht op verdieping en toenemende bruikbaarheid van jou voor Hem.

Opgeven, wegtrekken, achterlaten en loslaten

In dat proces van heiliging is elke vorm van loslaten, wegtrekken en achterlaten gericht op meer ontvangen van God en verder binnengaan in Zijn koninkrijk. Je laat dan Zijn wil geschieden, Zijn koninkrijk (tevoorschijn) komen.

Net zoals hier bij Abram. Hij moet wegtrekken. Hij moet alles achterlaten: eerst zijn vader en familie, en later ook zijn neef. Hij moet 'alleen' door. Naar een land dat hem door God beloofd is. Na verloop van tijd is Abram in dat land, maar hij krijgt daar geen zoon, terwijl hij op grond van Gods belofte de stamvader zal worden van een groot volk. Abram blijft op God vertrouwen, ook al wordt hij steeds ouder. Daarin gaat hij ook dingen doen die niet goed zijn, maar uiteindelijk komt daar dan toch de *verwezenlijking van de belofte*. Het is maar één zoon, maar Abram weet: dat grote volk gaat er komen!

Willen wij behoren tot die rest?

Willen wij - net zoals Abram - ingaan op Gods roepen en gaan behoren tot die (kleine) rest, door wie God die (grote) rest wil behouden? Met alle huidige consequenties van dien? Als wij daar 'vandaag' voor kiezen, betekent dat niet dat wij 'morgen' al kunnen zien dat de rest daarin meekomt. Het kan best lang duren voordat we daar iets van zien. Misschien veel langer dan je wilt. Maar als *jij* je inzet, als *jij* je geeft om tot die kleine rest te gaan behoren, zal God jou gaan gebruiken en inzetten voor de grote rest. Op Zijn tijd en langs wegen die Hij wijst.

Hier in Genesis 12 vindt God zo'n man. Hij vindt Abram. Hij roept hem en geeft hem een taak, een plaats. God geeft hem prachtige beloften mee. Steeds weer blijkt dat God zulke mensen vindt. Door alle tijden heen. Ook nu, in onze tijd.

Laat je niet ontmoedigen!

God laat Zich niet ontmoedigen door wat er 'onderweg' gebeurt, hoe klein die 'rest' ook wordt. Hij blijft geloven en blijft vertrouwen. Hij blijft Zich geven en blijft Zich verheugen in zijn uitverkorenen.

Abram wordt door God geroepen; hij gaat erop in. Daarmee gaat een nieuwe fase in. Als Abram niet geluisterd had, had God een ander moeten zoeken en had die nieuwe fase pas later kunnen ingaan. Abram gaat mee in wat God bedoelt, in wat God door hem wil bewerken. Met vallen en opstaan, dwars door allerlei moeilijkheden heen. We gaan deze 'vader

der gelovigen' volgen in de komende bijbelstudies. We gaan hem volgen als 'uitverkorene' van God, als 'voorbeeld' voor ieder van ons. Om ervan te leren en Gods plan nog beter te verstaan. Om dat plan nog meer en concreter te kunnen uitvoeren, samen als gemeente van Jezus Christus (*wordt vervolgd*).

Noot van de auteur: De links naar de 'Studiebladen', de serie boeken over 'Gods plan met mensen' en het 'Overzicht Oude Testament' werken voor alle lezers van Hoger-op. Ze verwijzen naar het openbare deel van de website van VEG Immanuel Breda. Dat geldt *niet* voor de links naar de mp3's van de 'Bijbelstudies Oude Testament'. Die bestanden staan in een afgeschermd deel. Om die mp3's te kunnen beluisteren is een EENMALIGE REGISTRATIE nodig op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/inloggen-registreren-voor-mp3/>. Je ontvangt een 'media-account', met toegang tot alle beschikbare mp3's en mp4's. De 'Bijbelstudies Oude Testament' vind je op <https://veg-immanuel-breda.nl/mp3s/mp3-sets/?set=OT&titel=Oude%20Testament>

De verschenen studies OT in artikelvorm staan nu ook op de website van de VEG 'Immanuel' te Breda: zie <https://veg-immanuel-breda.nl/nieuws/bijbelstudies-ot-op-schrift/> en <https://veg-immanuel-breda.nl/onderwerp/wandelen-door-het-oude-testament/> Ze worden steeds na het verschijnen van een nieuw artikel in Hoger-Op aan de lijst toegevoegd (red.).

LIEDEREN om te luisteren

Door Henk Verbeek

Afgelopen zondag werd uit Kapelklanken [Lied 99](#) (Voorbij is de nacht) opgegeven. "U gaf Uw heil'ge Geest op het heerlijk pinksterfeest, daardoor ben 'k sterker dan des vijands macht." Zo'n lied zing je waarschijnlijk alleen met Pinksteren en dan merk je dat die al aardig is weggezakt. Maar gelukkig hebben we nog een goede opname uit betere dagen.

Deze maand is het onderwerp 'vertrouwen' en daar hoort [Lied 37](#) (Onwankelbaar vertrouwen) natuurlijk bij. [Jakob Janssens](#), die in deze dienst sprak, legde de nadruk op ons vertrouwen in Gods **beloften**. [Koor 50](#) (Als een boom die aan het water is geplant) gaat ook over vertrouwen en hierbij ook [Koor 51](#) (Prijs nu de Heer, Hij die ons heeft welgedaan) gewoon omdat die daarna komt.

'GOUD (ALS) VANOUDS...'

Door Rita Blijdorp

Uit de infotheek deze keer een echt 'ouwetje' qua datum (50 jaar geleden!), maar actueel en levendig qua inhoud. De spreker is iemand die niet veel mensen al eerder hebben gehoord, namelijk zuster A. van den Brink-voor den Dag. In de gemeente Den Haag was het jarenlang de gewoonte om 1x per jaar met de hele gemeente op vakantie te gaan naar Kerk en Wereld in Driebergen. Broeder van den Brink bracht dan een week lang iedere morgen een bijbelstudie over een bepaald onderwerp.

Maar op een gegeven moment was hij in Australië. Zijn vrouw heeft toen op een geweldige manier *de honneurs waargenomen*. Dit is de eerste studie van die week: [19740715-5198-Zr vd Brink-1Joh1:1-10-Kampweek Driebergen-1](#)

Mocht er iemand zijn die graag alle tien studies tegelijk wil, stuur dan een mailtje naar rita.blijdorp@upcmail.nl

Haar studies werden later met hulp van haar man in een boek 'De brieven van

Johannes' gebundeld (klik op het boek voor de link).

Het boek is online leesbaar, maar ook als fysiek boek te bestellen bij uitgeverij Rhemaprint.

De tweede opname in deze rubriek is van Jaap Visser en gaat over het spreken in tongen.

Een hele fijne, duidelijke studie waarin alles nog eens op een rijtje wordt gezet! De studie wordt voorafgegaan door het Pinksterlied "Op de pinkstermorgen kwam de heilige Geest in onze harten wonen". Aan het einde van de studie worden door twee gemeenteleden vragen gesteld. Die vragen worden

vanwege privacy redenen door iemand anders voorgelezen: [20160424-4063-JV-Hand.2:1-4-Spreken in nieuwe tongen](#)

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE KOLOSSENZEN (8-slot)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Kolosenzen 4:7-17

7,8 *Van al mijn omstandigheden zal Tychikus, mijn geliefde broeder en getrouwe dienaar en mededienstknecht in de Here, u op de hoogte brengen. Ik heb hem juist daarom tot u gezonden, dat gij zoudt vernemen, hoe het met ons staat en dat hij uw hart vertrooste,*

Specifieke details over de gevangenschap van Paulus zijn voor ons onbekend. De Kolossenzen kunnen hierover horen van Tychikus. Hij wordt beschreven als een geliefde en trouwe dienaar die samen met Paulus het werk van de Heer doet. De bedoeling van deze aanbeveling is dat men Tychikus met open armen zal ontvangen. Hij komt om te vertellen hoe het met de apostel gaat en om hun harten te troosten. Waarschijnlijk brengt hij ook de brief mee die is bestemd voor

de Efeziërs (Ef. 6:21,22 en 2 Tim. 4:12). In Handelingen 20:4 lezen we dat Tychikus een van de afgevaardigden was die Paulus vanuit Griekenland naar Jeruzalem begeleidden, om daar de collecte van de heidense gelovigen aan de Joods-christelijke gemeente te overhandigen. Tychikus kan de Kolossenzen vertellen dat Paulus het geestelijk goed maakt ondanks zijn gevangenschap. Misschien zijn ze ongerust over Paulus, maar Tychikus krijgt nu de gelegenheid om hen te troosten. Hij zal ook mondeling bevestigen dat Paulus het evangelie dat zij hebben geaccepteerd blijft verdedigen tegenover de dwaalleraars als het enige ware en volle evangelie (Vgl. Fil. 1:16).

9 *samen met Onesimus, mijn getrouwe en geliefde broeder, die een der uwen is. Zij zullen u van alle omstandigheden hier op de hoogte brengen.*

Met Tychikus gaat ook Onesimus terug. Onesimus is een ontsnapte slaaf uit Kolosse, die Paulus in de gevangenis heeft ontmoet. Daar is hij tot bekering gekomen en Paulus stuurt hem nu weer terug naar zijn meester, Filemon. Ondanks dat Onesimus toegewijd en zeer nuttig is voor de apostel, stuurt Paulus hem toch terug (Filem. 12). Met 'een der uwen' bedoelt Paulus: hij hoort bij jullie, want hij komt uit Kolosse. Het feit dat Paulus nu over Onesimus spreekt als 'een der uwen' kan ook verwijzen naar de bekering van Onesimus, waardoor hij nu naar hen terugkeert, 'niet meer als slaaf, maar veel meer als een geliefde broeder' (Filem. 16). Hoogstwaarschijnlijk heeft Tychikus dus ook de brief aan Filemon meegenomen. Paulus bevestigt nogmaals dat Tychikus en Onesimus beiden goed op de hoogte zijn van zijn situatie en hen daarover kunnen inlichten.

10 *Aristarchus, mijn medegevangene, laat u groeten en Marcus, de neef van Barnabas – over hem hebt gij opdracht gekregen; ontvangt hem, indien hij bij u mocht komen –*

Er volgen nu enkele groeten van Paulus' metgezellen. Allereerst Aristarchus (zie Hand. 20:4), een Macedoniër uit Tessalonica (nu Thessaloniki, Griekenland), die Paulus begeleidde en in Efeze door een menigte naar het theater werd gesleept (Hand. 20:4; 19:29). We lezen in Handelingen 27:2 dat hij met Paulus per schip naar Rome gaat. Ook vinden we zijn naam in Filemon 24. Paulus beschrijft hem als een medegevangene, wat verwijst naar hun gevangenschap, waar ze samen strijd voeren in de hemelse gewesten.

Johannes Marcus ging met Paulus mee op zijn eerste zendingsreis. In Klein-Azië verloor hij de moed en keerde terug. Dit leidde tot verwijdering tussen Paulus en Barnabas. Paulus weigerde Marcus mee te nemen op hun volgende zendingsreis, terwijl Barnabas, ondanks dit feit, zijn neef wél wilde meenemen. Vervolgens reisden Barnabas en Marcus samen naar Cyprus, het geboorteland van Barnabas (Hand. 4:36; 12:25; 13:5,13; 15:37-40). Uit de Kolossenzenbrief blijkt nu dat de ruzie van tijdelijke aard was. Paulus schrijft aan

Timoteüs dat Marcus hem *van veel nut* is voor de dienst (2 Tim. 4:11). Marcus is de auteur van het naar hem genoemde evangelie en Petrus noemt hem zijn zoon. Op dat moment zijn ze volgens Petrus in Babylon, mogelijk een verwijzing naar Rome (1 Petr. 5:13). Marcus heeft waarschijnlijk ook de taak om gemeenten in Klein-Azië te bezoeken. Bij het schrijven van de huidige brief bevindt hij zich nog in Rome, maar hij is vrij om te gaan, net als Tychikus. Paulus spoort de Kolossenzen aan om Marcus vriendelijk te ontvangen, omdat hij natuurlijk ook onderdak en geld nodig heeft om zijn reis voort te zetten (vergelijk Titus 3:13 en 3 Joh. 6-8).

11 en Jezus genaamd Justus, de enigen uit de besnedenen, die mijn medewerkers zijn voor het Koninkrijk Gods, en die mij dan ook tot troost zijn geweest.

De naam Jezus of Jozua komt vaak voor bij Joden. Deze broeder kreeg de Latijnse bijnaam Justus (= rechtvaardige), een gangbare naam, vooral bij proselieten (of Jodengenoten: niet-Joden die het Joodse geloof hebben aangenomen) (Hand. 1:23 en 18:7). Uit de woorden 'de enigen uit de besnedenen' spreekt verdriet en teleurstelling, omdat maar weinig Joden de leer van Paulus hebben omarmd. Dezelfde teleurstelling zien we in Romeinen 9, waar hij spreekt over zijn onbekeerde volksgenoten. Van de Joden die zich wél bekeerden werden velen liever Joodse christenen. Deze 'Judaïserende' broeders, die de besnijdenis ook voor heidenen wilden invoeren, hebben Paulus veel problemen bezorgd (zie Hand 15:1, Filip. 3:2; Gal. 3:1-3; 5:1-4,11-12; 6:12). Daarom schrijft Paulus nu over de Joodse broeders die bij hem zijn gebleven en hem helpen bij het werk in het Koninkrijk van God dat ze hem dan ook tot troost zijn geweest.

12-13 Epafras laat u groeten, die een der uwen is, een dienstknecht van Christus Jezus, altijd in zijn gebeden voor u worstelende, dat gij moogt staan, volmaakt en verzekerd bij alles wat God wil. Want ik kan van hem getuigen, dat hij zich veel moeite heeft gegeven voor u en voor hen, die te Laodicea en te Hiërapolis zijn.

Epafras, afkomstig uit Kolosse, zit ook gevangen (zie Filemon 23). Zoals we eerder lazen in hoofdstuk 1:7 is Epafras een van de oprichters van de gemeente in Kolosse. Hij worstelt in de hemelse gewesten nog steeds voor deze gemeente, vooral in verband met de binnengeslopen dwalingen. Hij hoopt dat ze vast zullen houden aan Gods wil, die gericht is op het goede, welgevallige en volmaakte (Rom. 12:2). Dit in tegenstelling tot de Judaïserende broeders die volmaaktheid en volheid via de wet propageren. Epafras komt ook op voor andere gemeenten, namelijk die van Laodicea en Hiërapolis. Het is goed mogelijk dat Epafras ook in deze steden het evangelie heeft verspreid. Zij lagen namelijk dicht bij Kolosse: Hiërapolis op twee uur afstand en Laodicea op drie uur afstand.

14 De geliefde geneesheer Lucas en ook Demas laten u groeten.

Lucas, bekend als reisgenoot van Paulus en auteur van het evangelie dat zijn naam draagt alsook de Handelingen der apostelen, gebruikt in Handelingen altijd de wij-vorm wanneer hij erbij was (dit begint bij 16:10 en eindigt bij 28:16). Hoewel hij arts wordt genoemd, heeft hij waarschijnlijk zijn praktijk opgegeven.

Er is ook nog een persoon genaamd Demas, die hier nog bij Paulus is, maar die hem volgens 2 Tim. 4:10 later zal verlaten, uit liefde voor de tegenwoordige wereld.

15 Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis.

Er volgen nu groeten aan de broeders in Laodicea en een speciale groet aan een zuster die daar een huisgemeente heeft. Het gebeurde vaker dat een vrouw haar grote huis ter beschikking stelde voor bijeenkomsten. Denk bijvoorbeeld aan Maria, de moeder van Marcus (Hand. 12:12) en Lydia 16:14,15). Waarschijnlijk is Nymfa een vrouw, aangezien Paulus haar specifiek noemt naast de broeders.

16 En wanneer deze brief bij u is voorgelezen, zorgt dan, dat hij ook in de gemeente te Laodicea voorgelezen wordt en dat ook gij die van Laodicea u laat voorlezen.

Uit deze woorden wordt duidelijk dat de brieven van Paulus aan de gemeente werden voorgelezen door een oudste, opziener of door de persoon die de brief bracht. Dit proces werd vaak meerdere keren herhaald. Vervolgens werd de brief of een kopie ervan naar een andere gemeente gestuurd, vergelijkbaar met hoe we tegenwoordig geluidsopnames delen. Paulus geeft nu echter een opdracht, omdat in Laodicea mogelijk dezelfde problemen en uitdagingen spelen als in Kolosse. Ook de brief van Laodicea is waarschijnlijk door Paulus geschreven en deze moet ook in Kolosse worden voorgelezen. Deze brief is niet voor ons bewaard gebleven.

17-18 En zegt tot Archippus: Zorg dat gij de bediening, die gij in de Here aanvaard hebt, ook vervult. Een eigenhandige groet van mij, Paulus. Gedenkt mijn gevangenschap. De genade zij met u.

Archippus was waarschijnlijk een ambtsdrager in Kolosse, in het huis van Filemon, waar ook een huisgemeente was. Het is mogelijk dat hij de opvolger was van Epafras als evangelieverkondiger of voorganger. Paulus moedigt hem aan om trouw te blijven aan zijn roeping.

Het einde van de brief is een persoonlijke groet van de apostel. De brieven van Paulus werden vaak gedictieerd, maar het slot schreef hij met zijn eigen hand om het een persoonlijk karakter te geven en de authenticiteit te garanderen (Vgl. 2 Tes. 3:17). Hij schrijft: 'Gedenkt mijn gevangenschap'. In Filemon 22 zegt hij: 'Maak huisvesting voor mij gereed.' Hij verwacht dus snel vrij te komen. Daarna volgt een zeer korte

zegen, waarmee hij zijn brief afsluit. Hij wenst zijn lezers de genade van Christus Jezus in al haar rijkdom toe.

We hopen in het septembernummer van Hoger-Op in samenwerking met Hans Bronsveld verder te gaan met de (nog niet eerder gepubliceerde) beknopte kanttekeningen bij de 1e Tessalonicenzenbrief uit de nalatenschap van J.E. van den Brink (red.). In het juni en het juli-augustusnummer willen we een toespraak van J.E. van den Brink over de 'Erfzonde' in twee delen plaatsen.

VERENIG MIJN HART (5a) - Eén zijn in dienen

Door Henk Lijzenga

Onverdeeld, één zijn in jezelf

Psalm 86:11 *Verenig mijn hart om uw naam te vrezen.*

Als kind van God mag je één zijn in jezelf. Je bent een kind van God geworden, je bent wedergeboren, je hebt je uitgestrekt naar de doop in de Geest en daar wil je uit leven. Dan begint de Here Jezus een proces in je mens-zijn, waardoor je één kunt worden, één in jezelf. Dat is een gedachte waar David het al over heeft als hij zegt: *verenig mijn hart*. Dat vraagt hij aan God: maak mijn hart *onverdeeld*. Laat het zo in mij zijn, dat ik alleen maar op dat ene gericht ben: *één zijn in mezelf, zodat U, God, in mij helemaal tevoorschijn kunt komen*. Zoals Jezus gebeden heeft: *"Gij in mij en ik in U, Vader, dat zij zó in Ons zijn."* Dat je één bent in jezelf en die eenheid beleeft in de relatie met de Here Jezus.

Een bepaalde manier van leven en wandelen

God heeft ook gezegd door de profeet Jeremia: *"Ik zal je één hart geven en één weg."* Dat is een bepaalde manier van leven, een levenswandel. Dat is dus niet aan de ene kant alles van de wereld mee genieten en aan de andere kant ook af en toe ook nog eens aan God denken. Maar dat is: *alles in mijn leven is ondergeschikt aan dat ene*. Het één zijn in mezelf, om God volledig toe te behoren. Het helemaal met mezelf eens zijn. Dat ik in elk opzicht van mijn dagelijks leven, mijn werk en wat ik ook doe, dat ik in dat alles als ondertoon in mijn leven heb: *Het gaat om één ding: ik wil Christus leren kennen en zijn opstandingskracht*.

Vier belangrijke dingen

Daarbij zijn vier dingen heel belangrijk:

- Dat je één bent in je doel, dat je het eens bent met jezelf waar je voor leeft en waar je naartoe wilt werken ten aanzien van het Koninkrijk van God.

- Dat je je één maakt met de gedachtewereld van God, dat je daarin wilt functioneren.
- Dat je alleen maar dié gedachtewereld wilt leren kennen en wilt breken met de gedachten van de duivel.
- Ook met patronen van mensen in deze wereld waar je uiteindelijk geen stap mee verder komt. Wat misschien wel heel uitdagend is, maar Paulus schrijft: Gij geheel anders!

Dat zegt de Here Jezus ook en dan bedoelt Hij niet dat we uit de wereld moeten stappen of als kluizenaars gaan leven, maar dat we *midden in de wereld*, door alles heen *dat ene voor ogen hebben*. En het daarin met onszelf eens zijn.

Daar ligt vaak het grote gevecht, maar daar liggen ook de grote overwinningen. Want naar de mate dat je het eens bent met jezelf om dat ene te zoeken en daarin te leven, zul je ontdekken dat je leven gemakkelijker wordt. Niet gemakkelijker alsof er geen problemen of rampen meer zijn; die zullen er zijn. Telkens zullen zich nieuwe problemen aandienen, want zo zit het leven in elkaar. Maar in die situatie ben je het eens met jezelf: vóór alles zal ik bij God blijven, zal ik hem zoeken en kan Hij zich in mij openbaren. Dus:

- één zijn in je wil,
- één zijn in doel,
- één zijn in je denken,
- één zijn in jouw dienen.

Dienen in de gemeente en ook in de wereld

Het met jezelf eens zijn dat jij er bent om te dienen in de gemeente van Jezus Christus en ook in deze wereld. *Kom tevoorschijn!* Dat wordt het beste uitgewerkt als je het eens bent met jezelf om te dienen. Om anderen in de gemeente bij te staan, te troosten, te bemoedigen, te versterken. Om in de gemeente je *verantwoordelijkheid* te zien en iedere keer weer te zorgen dat je aan alle kanten meewerkt om het in de gemeente zo goed mogelijk te laten functioneren.

Jezus weet de bedoeling van Zijn leven. Jesaja 61:1-3: *De Geest des Heren is op mij, omdat de Here mij gezalft heeft. Hij heeft mij gezonden om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen en voor gebondenen opening der gevangenis; om uit te roepen een jaar van het welbehagen des Heren en een dag der wrake van onze God; om alle treurenden te troosten, om over de treurenden van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest.*

Jezus weet dat de mens na de zalving bedoeld is om gezonden te worden, om erop uit te gaan. Dan moet je bij dat erop uitgaan niet denken: nu moet ik evangeliseren of nu moet ik

naar het zendingsveld. Waar het om gaat is dat je beseft dat de Heer jou wil *uitzenden om te dienen*. Dat kan de buurman zijn of je kind, dat kan in de gemeente zijn, dat kan op je werk zijn. Het is de bedoeling dat je een *gezindheid van dienen* krijgt, er voor de ander zijn door alles heen. Dat je het daarin met jezelf eens wordt. Dat je niet alleen een zalving mag beleven, om tot een zoon te ontwikkelen. Het zoonschap houdt in dat je erop uittrekt en je inzet, dat je dat gaat gebruiken *ten dienste van anderen* in het plan van God.

Tot een groot werk geroepen en gezonden

Ook Jezus heeft deze woorden gehoord en Hij heeft ze Zich eigen gemaakt. Jezus heeft zich daar één mee gemaakt:

- ‘Vader, ik wil gezonden worden,
- Ik wil verkondigen dat er een God is die leeft
- Dat je in dat leven met hem verlossing en bevrijding kunt ervaren.
- Ik wil gezonden worden om mensen die wonden hebben te verbinden,
- Om mensen vrij te maken die verslaafd zijn.
- Ik ben gezonden om troost te geven’.

Jezus wil dat jij en ik functioneren!

Hoe is dat met ons? Wat ervaren de mensen die troost nodig hebben van ons? Je hoeft je niet schuldig te voelen, maar je mag gaan zien hoe de Here Jezus wil dat je functioneert. Dat kan je leven ontzaglijk *rijk en sterk* maken zodat je het daardoor niet moeilijk vindt om dingen van de wereld los te laten en er mee te breken. Omdat je weet dat het je remt op je weg met de Heer.

Puinhopen van mensen helpen herstellen

Jezus beseft: Ik ben gezonden om te verbinden, te bevrijden, te troosten, om puinhopen weer op te bouwen.

Jesaja heeft het niet over prachtige steden die in deze zichtbare wereld gebouwd moeten worden. *Hij heeft het over mensen die een puinhoop geworden zijn. Over jongelui en kinderen die een puinhoop zijn.* Je hoeft alleen maar te horen wat de stichting Chris bij de kindertelefoon tegenkomt.

Jezus zegt: Ik ben gekomen om puinhopen op te bouwen en steden te vernieuwen.

Ieder mens heeft ergens vernieuwing van leven nodig

Soms zie je een mens die als een stad functioneert. Waarvan je denkt: dat zit helemaal goed in elkaar. Als je dat tegen het licht van het evangelie houdt, kan het zijn dat er solide elementen in die mens zijn, maar dat er ook elementen zijn die nog vernieuwd kunnen worden. Dat kan een mens zijn die het leven heel goed aan kan, maar daarin veel verwacht van eigen mogelijkheden en capaciteiten. Maar soms kan die mens niet z'n hand ophouden, omdat hij vindt dat hij alles in

zichzelf moet hebben. Dan mag die mens door het evangelie ontdekken dat er toch het een en ander vernieuwd kan worden. Jezus zegt: daar ben Ik voor gekomen. Jezus past dat in zijn eigen leven toe, Hij heeft het overgenomen van Jesaja en heeft de levende God in de geestelijke wereld horen roepen: *Ik zend jou*. Hij heeft het in zijn eigen hemel gehoord en het opgepakt voor zichzelf. Op dezelfde manier die wij ook in praktijk kunnen brengen.

Dan verzamelt Jezus mensen om zich heen en uit die groep van zeventig kiest hij er twaalf uit die als discipelen om hem heen functioneren.

Verlangen om te leren en later Zijn werk voort te zetten

Als die twaalf en nog veel anderen uitgezonden worden, dan krijg je niet: ‘ja maar, dat kan ik niet hoor’. *Er is een verlangen in hen om erop uit te trekken*. In Lucas 10:1-11 staat: Jezus stuurt ze twee aan twee uit met een duidelijke opdracht. Als ze terugkomen zijn ze uitgelaten blij, ze roepen het uit dat ze grote wonderen en tekenen hebben meegemaakt. De bedoeling is dat de twaalf straks zijn werk zullen voortzetten als Hij aan het kruis sterft en opstaat uit de dood en niet meer hier op aarde zal rondgaan in een natuurlijk lichaam, dan zullen die twaalf zijn werk moeten voortzetten. Ze zullen als apostelen later de wereld in gezonden worden als ze veel gehoord en geleerd hebben. Na die eerste uitzending zegt Jezus: **“Verheug je erover dat je een naam hebt in de hemel.”** (Luk. 10:20). Daarmee haalt Hij de aandacht weg bij het spectaculaire. De discipelen waren uitgezonden in de autoriteit van Jezus Christus, ze doen grote wonderen en tekenen. Het wordt nog wel eens over het hoofd gezien dat ze eerst het evangelie gebracht hebben en dat werd bevestigd door wonderen en tekenen.

Besef wie je bent in de hemelen

Dan zegt Jezus: dat is allemaal prachtig, maar voor jullie is het belangrijk dat je beseft dat je naam opgeschreven staat, dat je beseft *wie je bent in de hemel*. Dan lees je er achteraan dat Jezus zich verblijdde, Lucas 10:17-20 **En de [tweën]zeventig zijn teruggekeerd met blijdschap en zeiden: Here, ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam. En Hij zei tot hen: Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen. Zie, Ik heb u macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen. Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugt u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen.**

Zullen we dat goed in de gaten houden, ook in de komende tijd!? Dat het gaat om jouw naam, om jouw wezen in de geestelijke werkelijkheid en dat het er in de eerste plaats niet om gaat of jij wonderen en tekenen kunt doen. Daar wordt

nogal eens erg naar gekeken. Maar Jezus zegt: verheug je over wie je bent, dat houdt je naam in. De discipelen hebben alles wat Jezus hun geleerd heeft uitgeleefd en uitgedragen en verteld. Jezus heeft een aantal aanwijzingen gegeven: **“wie naar U hoort, hoort naar mij, en wie U verwerpt, verwerpt mij.”** (Luk. 10:16). Jezus heeft zich er helemaal één mee gemaakt. De discipelen werden dus in de rug gedekt. Toen ze terugkwamen werden ze met open armen door Jezus ontvangen en ze konden uithuilen bij hem voor zover dat nodig was. Dat kwam op dat moment niet zo aan de orde, want ze waren zo diep onder indruk van wat ze allemaal konden doen. Maar later waren er wel situaties waarin ze wel moesten uithuilen bij Jezus omdat het af en toe begint te knijpen. En dan is Jezus er ook. Luk. 10:21: **Terzelfder tijd verblijdde Hij Zich door de heilige Geest en zei: Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard** (wordt vervolgd).

LEER HEM KENNEN (10):

HET GELOOF

Door Christiana van de Velde

Een basispunt in het fundament

In de bijbel is ook een brief opgenomen die geschreven is aan de Hebreëën. In die brief wordt het fundament van het geloof behandeld. En als een van de beginpunten wordt dan ook nagedacht over **“geloof in God.”**

Geloof komt nooit beschaamd of bedrogen uit

Dat is mooi en sterk, want als je geloof in God hebt, dan bof je want God is enkel goed, vol waarheid en liefde, als je dus op Hem je geloof en vertrouwen stelt, dan mag je gerust zijn, want je zult niet bedrogen uitkomen!

Maar wat is dat precies "geloof"? Zit dat in ieder mens? Hoort dat bij je net zoals de mogelijkheid om te denken en te spreken, te luisteren?

Geloven speelt zich af in de onzichtbare wereld

Alleen geloven in wat mogelijk is, is geen geloven, maar eerder een filosofie, een overtuiging. Daar kun je lang over nadenken en met elkaar over spreken, maar het heeft altijd de beperking van wat je weet en verwacht.

Geloven echter is het verwachten van de dingen die je met je verstand niet kan bedenken. Het heeft te maken met

vertrouwen in iemand die boven al het zichtbare staat, van iemand uit Wie al het zichtbare voortkomt. En die iemand is in staat om je vertrouwen niet te beschamen, wat Hij ooit heeft beloofd, dat zal werkelijkheid worden.

Geloof wordt zichtbaar in ons leven

Geloven doet ook iets met je, het is niet een hobby van je, of iets waar je veel tijd in steekt. Nee, het doordringt je hele wezen. En het wordt zichtbaar aan al die mensen die met jou omgaan.

Wat u gelooft en wat ik geloof, wordt zichtbaar in ons leven. Als ik geloof, dat God een Vader is die onnoemlijk veel van mij houdt, zal dat uit mijn hele 'wezen' naar voren komen. Ik zal een uitstraling geven van een gelukkig mens te zijn. Van een mens die weet dat er iemand is die van haar houdt, en niet zomaar iemand, maar de Schepper van hemel en aarde, Hij die de ALLER-GROOTSTE is.

Houvast zoeken bij de zwakke en armelijke wereldgeesten?

Waar geloof ontbreekt zal alles wankelen. Want waar geen geloof in God is, in Zijn goedheid, ontstaat onzekerheid, en onrust, er ontstaat een soort geloof, een soort houvast zoeken, in de wat Paulus noemt **‘zwakke en armelijke wereldgeesten’** (Gal. 4:9), in wetten van de overheid en in de heersende moraal.

En al die 'zwakke en armelijke wereldgeesten' kunnen aangetast worden door het rijk der duisternis. Prediker zei het al: alles is vergankelijk. Maar de Vader, jouw Vader niet, die is onwankelbaar, die verandert niet, die blijft trouw!

Geloof is een persoonlijke, eigen keuze

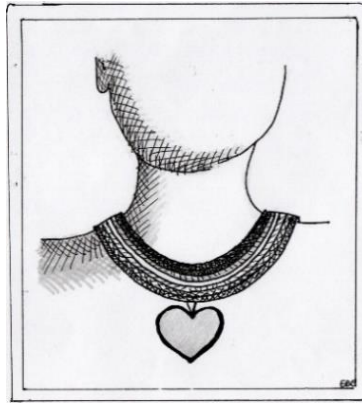
Je geloof is een persoonlijke zaak, en is ook je eigen keuze. Nooit kun je een ander dwingen te geloven, wat jij gelooft. Alles wat je zegt is persoonlijk, je kunt nooit je geloof overdragen op een ander.

Jouw geloof, kan wel zo zichtbaar worden in je leven dat een ander zegt: “vertel me eens wat meer van wat jij gelooft, dat klinkt zo goed, zo waar, ik wil die Vader, die God ook leren kennen.” En dan kan die ander tot geloof komen en vragen God, wilt U ook mijn Vader zijn?

Bergen zullen wijken

Jezus zegt: **“Als je het geloof hebt van een mosterdzaadje kun je tot deze berg zeggen; Ga heen van hier en hij zal heengaan”** (Matth. 17:20).

Welke bergen? Bergen zijn een beeld van machten. Bergen zijn bijvoorbeeld leugens over God, dat kan een klein leugentje zijn, zo van Hij houdt van die ander meer dan van mij. Of: Hij kan mij nooit gebruiken. Of: Hij geeft die ziekte, omdat ik nog zoveel moet leren. Tot de grote leugens aan toe, zo van: God is dood, het was voor vroeger, God heeft geen enkele macht. Als dat je belijdenis is, dan zal er geen enkele berg wijken uit je leven. Want dan heb je je EEN gemaakt met de leugen van de boze.

Bestaat er geloof zonder daden?

Geloof zonder daden, is dat een oprecht geloof? Wat een moeilijke vraag! Maar als ik geloof, dat ik Zijn Geest heb ontvangen, een Geest van liefde en ik koester bitterheid en wrok in mijn hart... dan komen er geen daden uit mij voort die Zijn liefde en Zijn vergeving laten zien. Maar - zegt u misschien - als je weet wat mij is aangedaan, hoe kan ik dan liefhebben?

Een illustratie: tweestrijd

Een poosje terug hoorde ik een verhaaltje. Ik vertel het u nu door. Een oude opa vertelde aan zijn kleinzoon, dat er een strijd in zijn hart was tussen twee wolven. De ene zat vol gedachten en gevoelens van haat en de ander zat vol gedachten van liefde, vergeving en opbouw.

Het kleinkind vroeg: Opa wie won de strijd? En opa zei: de wolf die het meeste te eten krijgt. Zo' n prachtverhaal. Voed ik mij met de liefde en het vertrouwen van mijn hemelse Vader, of houd ik de afwijzing van de boze, die door mensen heen werkt, vast? Mijn en uw daden mogen daden zijn van liefde, trouw en ondersteuning.

Geloven heeft geestelijk zien tot gevolg

Wij willen graag zien, voelen, ervaren, beléven en verklaren... Maar zelfs Jezus zegt: Geloof het nu maar, geloof, wat de Vader heeft gezegd in Zijn Woord.

Tegen Thomas zegt Hij: **“Zalig zijn zij, die niet gezien hebben en toch geloven”** (Joh. 20:29). Hij heeft het in Zijn Leven laten zien. Hij wist dat Hij de grondlegger was van een volkomen nieuw hemels koninkrijk, het enige dat Hij er op aarde van zag was, dat men Hem bespote en Hem een doornenkroon op zijn hoofd zette. Nee, het was niet het enige, Hij zag ook de lichtpunten: de Vader die verklaarde: **“Deze is mijn geliefde Zoon.”**

Hij zag en Hij ervaarde dat de duivel week, daar waar Hij Zijn gezag liet gelden. Hij zag mensenlevens veranderen, vernieuwen. Hij bracht zelfs een moordenaar Zijn paradijs binnen! Hij geloofde wie de Vader was, Hij geloofde wie Hijzelf was. En Hij geloofde wie de mens was die opnieuw geboren zou worden door in Hem te geloven. Een mens die in staat is door Hem eeuwig te leven en liefde te geven. Een mens, die door Hem in staat is om eerlijk en betrouwbaar te zijn (*wordt vervolgd*).

Maak je één met de waarheid!

De waarheid dat God liefde is, dat Hij zoveel van je houdt, dat zijn Zoon ook voor jou gestorven is. Dat Hij door jou, heil en heling, liefde en herstel kan geven aan de ander. Dat God, gisteren en heden dezelfde is, een ‘oude kreet’, maar wel een waarheid.

God heeft de mens met geloof geschapen, met een hunkering naar het compleet worden met Hem, we zeggen wel eens van gedachten van God: dat sluit zo bij me aan, dat zegt ‘klik’ in mezelf, het hoort helemaal bij me.

Geloof van de rechtvaardigen van het oude verbond

In de brief aan de Hebreëen, in hoofdstuk 11, staat een prachtig vers over de rechtvaardigen van het oude verbond. Er staat: **“Deze allen zijn in het geloof gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben, maar hebben deze van verre gezien, geloofd en omhelsd, en zij hebben beleden dat zij gasten en vreemdelingen op aarde waren”** (Hebr. 11:13). Prachtig!

Deze rechtvaardigen, geloofden wat God had gezegd, wat Hij beloofd had. Zelfs als ze het beloofde, niet verwezenlijkt zagen in hun leven. Ze zeiden niet, het klopt niet wat God beloofd heeft, kijk maar ik zie er niets van in mijn leven. God is dood, Hij is niet werkzaam nu. Nee ze zeiden: *God heeft het beloofd, en dat is waar, ik weet het zo zeker, alsof ik het al gezien heb, alsof ik het al aan mijn hart heb gedrukt.*

Wat God beloofd heeft, dat zal Hij geven

En alles wat hier op aarde gebeurt, leuk hoor, maar ik hoor bij God in de hemel, daar waar al zijn beloften uitkomen. En als zij uitgekomen zijn in de hemel, dan zullen zij ook op aarde het beloofde herstel brengen want ook dat is één van Zijn beloften: Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar geen pijn, moeite en strijd meer is.

GEDICHT

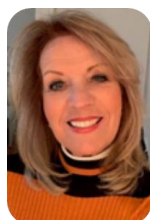

Soms lijkt het leven wel uitzichtloos
je wordt er vaak verdrietig van... en boos...
Want de sporen van ónbegrip, verdriet en van pijn...
de leugens in je denken die voor jou vaak
wáárheid... leken te zijn...
blijven maar knagen en klevan aan je,
ze doen zo'n pijn...
En dan bekruipt je soms die éne vraag...
'Mag ik er eigenlijk wel zijn?'

'Maar God ziet je en zegt: 'Mijn kind wéét...
dat Ik je daar volkómen van zal bevrijden,
de zon voor altijd zal dóórbreken...
en over je leven zal schijnen!
En omdat Ik van je hóu...
zal er een níeuwe morgen aanbreken voor jou,
geen duisternis in je leven meer zijn
en geen leugens meer in je dénken,
die jou zó vaak hebben willen krenken...'

'Want mijn kind, Ik zal je bekleden met herstél,
met tróóst, vrijheid... en leven!
Ik zal je bekleden met mijn Waarheid,
mijn Woord en mijn 'Zijn'
en je hart herstellen mijn kind, van élke pijn!
Met de mantel der gerechtigheid zal Ik je omhullen
en jou tróósten... in verdriet!
Vertrouw daarom op Mij en wéét dat Ik van je hou
want er zal een NÍEUWE morgen... aanbreken voor jou!'

Hanny Laurita 05-02-'22

BOEKEN

AUTOBIOGRAFIE CARLA DE BEER

Samenvatting

Het meisje, nog een baby, heeft geluk dat de burens actie ondernemen. Moederziel alleen, gewond in een leeg huis in de late winter van 1942, wordt ze gered. Kan er uit zo'n hoopje ellende iets goeds groeien dat zich blijmoedig staande weet te houden in alle seizoenen van het leven?

Over de auteur

Carla de Beer (1942) is een veelzijdige vrouw die vijftien jaar in Zuid-Italië heeft gewoond en vloeiend Italiaans spreekt. Zij heeft daar als vrijwilligster in een kindertehuis gewerkt en later de belangen behartigd van een christelijke boekwinkel. Zij is in Friesland opgegroeid en houdt van het dorpsleven en de Friese taal. Zij woont nu in Zuid-Holland en heeft daar in de zorgsector gewerkt tot de snaar knapte en ze "nee" leerde zeggen.

Productinformatie:

ISBN: 9789464890310 / 978-94-648-9031-0

Uitgeverij: [Boekscout](#)

Uitvoering: Paperback

Pagina's: 80

Formaat: A5

Illustraties: Ja

Prijs: €17,50

Carla de Beer is lid van de Volle evangelie gemeente 'De Ark' in Alphen aan den Rijn.

Zij was één van de werkers in de 'Italië-Zending'. Samen met anderen - zoals Arend en Jeanne Booi, Ab en Corine van Ommen, Dick en Margrit Zwart, Pinu en Fieke Ronchi - heeft zij jaren in Italië gediend. Daarbij gesteund door Nederlandse gemeenten.

Jeanne Booi schrijft op de website van Boekscout:

De autobiografie van Carla is eerlijk, veelzeggend en adembenemend! Waard om gelezen te worden!

Als een "parel in Gods hand", zo zien wij de levensloop van Carla, opgetekend in haar boek "Door de ogen van Ette". In Gods liefdevolle bescherming, ondanks het lijden waardoor een parel groeit, werd zij gevormd tot een leven van toewijding en trouw, positief en humoristisch. Ze had wijze woorden van bemoediging op z'n tijd, altijd op zoek naar een mogelijkheid om van de Here Jezus te vertellen. We mochten jarenlang zijdelings in Italië met haar samenwerken. Nog steeds is het een feest om bij haar op bezoek te gaan.

- Ab en Corine van Ommen -

Het boekje met een persoonlijk levensverhaal leest als een trein. Carla, vroeger Koos genaamd, heeft de ogen van haar vader Ette. De ondertitel Geloof als mijn kompas sijpelt als het ware overal in door, maar ligt er nergens dik bovenop. Ze schrijft op een sprankelde manier, weet details schitterend te schilderen door ze in taal om te zetten. Ze leeft een bewogen leven met een moeizame start, maar vindt Jezus als Heer die haar leidt op haar wegen. Ze leeft een natuurgetrouw en puur dienend leven voor anderen zonder zichzelf daarbij kwijt te raken. Een blijk van een geloofsvertrouwen op de Heer, ook in de kleine dingen van alledag. Mooi om te lezen wat een uniek mensenkind mag beléven in een wandel hand in hand met de Heer. Hij die trouw blijft aan wat Hij begon dat zal Hij ook afmaken. Aanbevolen! (red.).

ALGEMENE INFO

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl> De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook alle verschenen nummers van het digitale blad 'Hoger-op' zijn te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn vindbaar onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder. Op de [Magazine pagina](#) staat rechtsonder: 'Magazine: Index en Trefwoordenlijst'.

WEBSITES

die behulpzaam zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

- *Uiterste datum indienen kopij voor no. 6 van jaargang 3, juni 2024 is 14-06-2024.*
- *In het juninummer weer een speciaal artikel voor jongeren door Zeina Bassa-Dafesh.*
- *In de artikelen van de Pioniers (J.E. vd Brink en H. Lijzenga) kun je op hun portretfoto klikken om de beschrijving van hun leven te vinden.*

COLOFON

Doel

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulus om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het blad verschijnt met ingang van 2023 om de maand (11x per jaar met een combinummer in juli-augustus) en heeft een omvang van 18-20 pagina's. *Elk nummer zal rond de 22e van de maand uitkomen*. Hoewel het fijn is dat mensen het blad door de gemeente mailen, verdient het de voorkeur als men zelf persoonlijk een gratis abonnement aanvraagt. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de ontvangers per e-mail) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. *Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website*. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Links

Het is fijn als er een link geplaatst naar <https://hoger-op.nl/> op verwante gemeentewebsites, waardoor men op het blad wordt geattendeerd.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres: Jan Azn. Leeghwaterstraat 6, 3841 KC Harderwijk; Tel. 06-27269342;

E-mail: redactie@hoger-op.nl

